

Bulletin

Komory certifikovaných účetních
Legislativa – komentáře – informace

„Nejnovější průzkum Komory certifikovaných účetních ukázal, že celá třetina českých podnikatelů a zejména osob samostatně výdělečně činných (OSVČ) nevnímá nesprávné účtování a s tím spojené potenciální sankce jako vážné riziko nebo jako morálně problematické.“

Tyto i další průzkumy či studie s mediálním zásahem, stejně jako další služby v oblasti Public Relations, realizuje na míru přední česká PR agentura Weber Shandwick.

www.webershandwick.cz

BULLETIN 2/2015

LEGISLATIVA — KOMENTÁŘE

IFRS 9: Nová pravidla pro účtování finančních nástrojů v Mezinárodních standardech pro finanční výkaznictví <i>Ing. David Ondroušek, FCCA</i>	4
Podíly na zisku a omezení výplaty na zisku, jak stanoví zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích (ZOK) <i>Ing. Miriam Lukášová</i>	12
Postavení účetních ve světle daňového řádu <i>Mgr. Ing. Magdalena Králová</i>	23
XBRL: co to je a v jakém rozšíření je on-line účetní výkaznictví <i>Ing. Jana Singerová</i>	26
Nová legislativa	28

JUDIKÁTY

Ze Sbírky rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ČR	30
Informace GFŘ ze dne 26. června 2015 k uplatňování DPH u skupiny v návaznosti na rozsudek SDEU C-7/13 Skandia America Corp	31
Soulad daně darovací z bezúplatného nabytí emisních povolenek s právem EU musí posoudit Odvolací finanční ředitelství	32

INFORMACE

HELIOS One: usnadní Vám život	33
Klub přátel účetnictví	35
Monitor	37
Exkluzivní srovnávací analýza OSVČ a zaměstnanců	44
Rozhovor s Ing. Rudolfem Kyprou, členem představenstva a výkonným ředitelem pro finanční řízení a operations ČSOB Leasing	46

ZÁKULISÍ

Pozvánka na XIX. sněm KCÚ	48
---------------------------	----

Milé čtenářky, milí čtenáři,

dovolte mi prezentovat Vám moje osobní zamyšlení nad tím, jak se profese vyvíjí a pravděpodobně i dále rychlými kroky vyvíjet bude. Není to jen „naše“ profese, ale je to všechno kolem nás, co se velmi rychle mění a práci významně ovlivňuje. Můžeme před tím zavírat oči nebo si říct, že nás už se to stejně netýká, nebo si postěžovat kolegům a společně si zavzpomínat na staré dobré časy (kterými budou za pět let právě ty časy současné, ale to už se zase vývoj posune někam jinam).

Centra sdílených služeb se stala součástí korporátního světa a postupně pronikají i do středně velkých a menších podniků a skupin. Práce řadové účetní se v tomto světě mění. Mění se nejen náplň práce, ale i osobnostní předpoklady pro dobrý výkon na takovéto pracovní pozici. Účetní tady nemá všechno pod kontrolou. Musí mnohem více komunikovat s řadou dalších lidí, kteří se podílejí na celém procesu zpracování dokladů. Tato komunikace často probíhá v cizím jazyce, softwarové systémy jsou složitější a často se používá více než jeden. V tisku proběhlo již několik zpráv o tom, že do budoucna tuto práci budou vyřizovat stroje. Samozřejmě, stroje bude muset někdo nastavit a kontrolovat a práce s výstupy strojů také nebude automatická.

A to se právě dostáváme k dalšímu posunu. Pracovní pozice hlavní účetní se vyvíjí a já osobně tady vidím posun směrem k přidané hodnotě pro řízení společnosti. Často se již setkáváme s označením manažerka nebo manažer účetního oddělení. Přidaná hodnota je nejen v odborných znalostech a zkušenostech, ale i ve schopnosti je použít k tomu, aby se společnost nebo skupina ubírala správným směrem. Nenechte si brát nebo se postarejte o to, aby do Vaší kompetence patřila nejen statutární závěrka a její audit, ale i reporting na matku. Zajímejte se o to, co se s výstupem Vaší práce stane, než se dostane tam, kde slouží jako podklad pro rozhodování. Vaše odborná kompetence je tady předpokladem. Vaše komunikační dovednosti jsou to, co udělá rozdíl a co bude mít budoucnost. Čím více budou procesy standardizované a automatizované, tím víc bude záležet na schopnosti jejich interpretace a použití pro řízení, ne na jejich vytváření.

Možná si řeknete, že jako OSVČ se Vás to netýká a všechno, co po Vás Váš klient chce, je závěrka a „mít všechno pro daně“. Já osobně si myslím, že pokud takto přemýšlíte, sami sebe tím připravujete o možnost ukázat klientovi, co všechno se dá dělat nejen s výstupy, ale i dobrou komunikací během roku a před rozhodováním.

To je v podstatě i směrem k roli ekonomického řízení společnosti. Od vedoucí ekonomického oddělení ke strategickému řízení z ekonomického pohledu? Ano, tam to směřuje. A strategie není a nebude v centru sdílených služeb. A je docela dobře možné, že procesní stránka bude automatizovaná a oddělená od strategické stránky a ta bude součástí rozhodování. A přesně sem se musí profesionálové budoucnosti orientovat. Může se to týkat i menších společností a skupin, je možné, že pokročí trend nechat procesní stránku v outsourcingu, který může být i externí (nemusí to být jen interní centrum sdílených služeb) a v podniku si ponechat jen toho, kdo s výstupy bude pracovat.

Chtěla bych všem v profesi říct „nebojte se učit se víc komunikovat“ a „nebojte se jít za generálním ředitelem nebo klientem a přesvědčit ho o tom, že něco dává nebo nedává smysl“. Jste profesionálové s obrovskou škálou znalostí, kterých bude i do budoucna rozhodně třeba a odliší Vás od procesní části. Nezapomínejte na to prosím. A dejte o tom ostatním vědět.

Přeji Vám hodně inspirace při čtení tohoto vydání bulletinu.

Ing. Dita Chrastilová, FCCA
místopředsedkyně Komory

IFRS 9: Nová pravidla pro účtování finančních nástrojů v Mezinárodních standardech pro finanční výkaznictví

V roce 2014 byl po pěti letech dokončen proces tvorby nových pravidel pro účtování a vykazování finančních nástrojů v Mezinárodních standardech pro finanční výkaznictví (IFRS), jehož cílem je nahrazení stávajícího standardu IAS 39. První část nového standardu IFRS 9, upravující klasifikaci a oceňování, byla vydána již v listopadu 2009. V roce 2010 byl potom nový standard rozšířen o pravidla pro účtování a oceňování finančních závazků, pravidla pro odúčtování a úpravu vložených derivátů.

V roce 2013 přibyla obecná úprava pro zajišťovací účetnictví a konečně v roce 2014 dlouho diskutovaná a několikrát přepracovaná úprava znehodnocení finančních aktiv (doplňená o několik změn v oblasti klasifikace a oceňování finančních aktiv).

Nový standard je nutné začít používat nejpozději pro účetní období začínající 1. ledna 2018. Na jaké novinky by se tedy společnosti sestavující účetní závěrky podle IFRS měly připravit?

ROZSAH ÚPRAVY

Stejně jako v případě předchozího standardu IAS 39, obsahuje i IFRS 9 podrobné vymezení smluv a transakcí, které spadají pod úpravu tohoto standardu. Ve srovnání s IAS 39 je působnost IFRS 9 částečně rozšířena na některé smlouvy na nákup a prodej nefinančních aktiv (pokud se tak účetní jednotka rozhodne) a na některé poskytnuté úvěrové přísliby a finanční záruky. Změny v tom, co starý a nový standard upravují, však nejsou zásadní.

Stejně jako IAS 39 se pravidla obsažená v IFRS 9 netýkají zejména:

- podílů v dceřiných a přidružených společnostech a společně řízených podnicích¹,
- pohledávky z finančního leasingu²,
- závazky z finančního leasingu,
- vlastní akcie a podíly,
- forwardové smlouvy mezi nabyvatelem a prodejcem u podnikových kombinací,
- práva a povinnosti zaměstnavatele ze zaměstnaneckých plánů (IAS 19),
- úhrady vázané na akcie (IFRS 2),
- pojistné smlouvy (IFRS 4),
- smlouvy na nákup a prodej nefinančních aktiv³.

FINANČNÍ AKTIVA

IFRS 9 přináší v oblasti finančních aktiv zásadní změny v oblasti klasifikace. IAS 39 definoval čtyři kategorie finančních aktiv a pro každou kategorii specificky určoval způsob jejich oceňování (pro připomenutí, šlo o finanční aktiva oceňovaná reálnou hodnotou do výnosů/nákladů, finanční aktiva držená do splatnosti, úvěry a pohledávky a realizovatelná finanční aktiva).

¹ Nicméně v tomto případě má účetní jednotka možnost zvolit si, že v těchto případech si účtování podle IFRS 9 zvolí pro individuální účetní závěrku.

² Zde se z IFRS 9 uplatňují pouze pravidla týkající se odúčtování, znehodnocení a vložených derivátů.

³ S výjimkou smluv, které umožňují tzv. čisté vypořádání, pokud nebyly uzavřeny kvůli přijetí nebo dodání nefinanční položky pro účely koupě, prodeje nebo užívání.

KLASIFIKACE A OCEŇOVÁNÍ FINANČNÍCH AKTIV

IFRS 9 rozděluje obecně všechna finanční aktiva do dvou kategorií, a to na:

- finanční aktiva oceňovaná reálnou hodnotou a
- finanční aktiva oceňovaná naběhlou hodnotou.

U aktiv oceňovaných reálnou hodnotou potom můžou být změny reálné hodnoty účtovány přímo do výnosů/nákladů (tzv. fair value through profit or loss neboli FVTPL) nebo do vlastního kapitálu (tzv. fair value through other comprehensive income neboli FVTOCI). Není tedy už možné používat ocenění pořizovací cenou, které IAS 39 připouštěl pro nekotované akcie a podíly a související deriváty.

Stejně jako IAS 39, požaduje i IFRS 9 provedení klasifikace finančního aktiva při prvotním začtení. Posouzení toho, do které z výše popsaných kategorií bude finanční aktivum zařazeno, se liší pro dluhové nástroje (např. poskytnuté úvěry, obchodní pohledávky, nakoupené dluhopisy, apod.) a kapitálové nástroje (např. akcie, podíly, apod.).

Dluhové nástroje jsou oceňovány naběhlou hodnotou, pokud splňují následující dvě podmínky:

- zvolený obchodní model (Business model test): cílem účetní jednotky je držet finanční aktivum a inkasovat smluvní platby (spíše než toto finanční aktivum prodat před jeho smluvní splatností a realizovat zisk ze změn jeho ceny),
- charakter smluvních plateb (Cash flow characteristics test): smluvní platby plynoucí z finančního aktiva představují pouze úroky a splátky jistiny, kde úrok zobrazuje pouze časovou hodnotu peněz, kreditní riziko protistrany, ostatní základní úvěrové náklady (vč. např. likviditních a administrativních) a přiměřenou ziskovou marži.

Dluhové nástroje, u kterých je splněna pouze

druhá podmínka (povaha smluvních plateb), ale kde zvolený obchodní model zahrnuje jak inkaso smluvních plateb, tak jejich prodeje (např. z důvodu řízení likvidity) jsou klasifikovány jako finanční aktiva oceňovaná reálnou hodnotou do vlastního kapitálu (FVTOCI), ledaže se účetní jednotka rozhodne při jejich pořízení zařadit takové dluhové nástroje do kategorie finančních nástrojů oceňovaných reálnou hodnotou do výnosů/nákladů (FVTPL).

Všechny ostatní dluhové nástroje jsou zařazeny do kategorie FVTPL.

Kapitálové nástroje nemohou z praktických důvodů (nemají žádné smluvně definované platby ani splatnost) splňovat podmínku smluvních plateb a nemohou tedy být oceňovány naběhlou hodnotou. Kapitálové nástroje tedy budou při pořízení zařazeny do kategorie FVTPL. Výjimku mohou tvořit pouze nástroje vlastního kapitálu, u kterých účetní jednotka při jejich pořízení neodvolatelně rozhodne o jejich zařazení do FVTOCI.⁴

I v případě, že finanční aktivum splňuje podmínky pro zařazení do kategorie finančních aktiv oceňovaných naběhlou hodnotou nebo do kategorie FVTOCI, má účetní jednotka možnost při pořízení těchto finančních aktiv rozhodnout o tom, že i taková aktiva budou zařazena do kategorie FVTPL, pokud toto zařazení výrazně snižuje účetní nesoulad (např. když není možné zavést zajišťovací účetnictví, ačkoliv ekonomicky dochází ke kompenzaci změn reálné hodnoty derivátu a finančního aktiva). Jedná se v zásadě o zachování tzv. fair valueoption, která platí i v IAS 39.

PŘESUNY MEZI KATEGORIEMI FINANČNÍCH AKTIV

IFRS 9 umožňuje přesuny mezi kategoriemi finančních aktiv pouze v případě, kdy dojde ke změně obchodního modelu. IFRS 9 však předpokládá, že k takovým změnám bude docházet

⁴ Tato volba však není povolena pro finanční aktiva určená k obchodování. Finanční aktiva určená k obchodování jsou potom definována (IFRS 9, příloha A) jako (i) finanční aktiva určená k prodeji v krátkém období, (ii) zařazená do portfolia společně řízených finančních nástrojů se snahou o dosahování zisku v krátkém období a (iii) finanční deriváty. Dále je nutné zdůraznit, že u nástrojů vlastního kapitálu zařazených do kategorie FVTOCI nedojde ani při jejich prodeji k účtování do výnosů/nákladů (rozdíl mezi prodejní cenou a pořizovací cenou je pouze přesunut v rámci vlastního kapitálu).

poměrně zřídka, jelikož stanovení obchodního modelu není otázkou volby, ale odpovídá faktickému řízení finančních aktiv účetní jednotkou. Změna strategie v oblasti řízení finančních aktiv by měla být poměrně výjimečná. IFRS 9 výslovně zakazuje přesuny kapitálových nástrojů, které účetní jednotka při jejich pořízení zařadila do kategorie FVTOCI, stejně jako finančních aktiv, u kterých účetní jednotka využila možnosti zařazení do kategorie FVTPL podle předchozího odstavce.

Způsob, jakým se přesun finančních aktiv mezi kategoriemi promítá do jejich ocenění a do výnosů, nákladů nebo vlastního kapitálu shrnuje tabulka č. 1.

ODÚČTOVÁNÍ FINANČNÍCH AKTIV

Při odúčtování finančních aktiv je (obdobně jako v IAS 39) rozhodující, zda došlo k převodu finančního aktiva (buď převedením práv na smluvní platby z finančního aktiva vyplývající, nebo přijetím smluvního závazku převést všechny smluvní platby vyplývající z finančního aktiva na třetí stranu⁵). Pokud k převodu došlo a účetní

jednotka převedla zároveň podstatnou část rizik a výnosů, je finanční aktivum odúčtováno. Pokud si účetní jednotka ponechala podstatnou část rizik a výnosů, finanční aktivum zůstává zachyceno v rozvaze společnosti. V případech, kdy nedošlo ani k převodu ani k ponechání podstatné části rizik a výnosů (a účetní jednotka si ponechala kontrolu nad finančním aktivem), účetní jednotka účtuje o finančním aktivu v rozsahu, v jakém se podílí na rizicích a výnosech.

FINANČNÍ ZÁVAZKY

KLASIFIKACE A OCEŇOVÁNÍ FINANČNÍCH ZÁVAZKŮ

IFRS 9 nemění základní pravidla pro účtování finančních závazků používaná v IAS 39. Nadále zůstávají zachovány dvě kategorie finančních závazků: finanční závazky oceňované naběhlou hodnotou a finanční závazky oceňované reálnou hodnotou do výnosů/nákladů (FVTPL).

Do kategorie finančních závazků oceňovaných reálnou hodnotou do výnosů/nákladů jsou zařazeny finanční závazky určené k obchodování (např. závazky z krátkých prodejů cenných

Tabulka č. 1

		Přesunuto do		
		Naběhlá hodnota	FVTOCI	FVTPL
Přesunuto z	Naběhlá hodnota	x	Přesunuto v reálné hodnotě. Rozdíl mezi konečnou naběhlou hodnotou a reálnou hodnotou zaúčtován do vlastního kapitálu. Nedochozí k úpravě efektivní úrokové sazby.	Přesunuto v reálné hodnotě. Rozdíl mezi konečnou naběhlou hodnotou a reálnou hodnotou zaúčtován do výnosů/ nákladů. Samostatné vykázání efektivní úrokové sazby není nutné
	FVTOCI	Konečná reálná hodnota a kumulované přecenění vykázané ve vlastním kapitálu představují novou naběhlou hodnotu. Není nutná úprava efektivní úrokové sazby.	x	Pokračuje se v oceňování reálnou hodnotou. Kumulované přecenění vykázané ve vlastním kapitálu převedeno do výnosů/ nákladů. Samostatné vykázání efektivní úrokové sazby není nutné
	FVTPL	Konečná reálná hodnota představuje novou naběhlou hodnotu. Při přesunu je stanovena nová efektivní úroková sazba.	Pokračuje se v oceňování reálnou hodnotou. K datu přesunu je stanovena nová efektivní úroková sazba.	x

⁵ Podmínky, které musí takový závazek splňovat, jsou specifikovány v IFRS 9, odstavce 3.2.4–3.2.5.

papírů) a závazky z finančních derivátů. Ostatní finanční závazky jsou oceňovány naběhlou hodnotou.

Stejně jako v případě finančních aktiv, i u finančních závazků může v některých případech účetní jednotka při prvotním účtování zařadit vybrané finanční závazky do kategorie FVTPL, pokud je splněna jedna z následujících podmínek:

- zařazení finančního závazku do kategorie FVTPL významně snižuje tzv. účetní nesoulad (viz. bližší popis v části věnované finančním aktivům), nebo
- finanční závazek je součástí skupiny finančních závazků nebo finančních aktiv a finančních závazků, které jsou společně řízeny a jejichž výkonnost je posuzována na základě reálné hodnoty (a pokud je tento postup v souladu s pravidly pro řízení rizik a investiční strategií),
- finanční závazek obsahuje jeden nebo více vložených derivátů, jehož ekonomické rysy úzce nesouvisí s hostitelským finančním nástrojem.

Na rozdíl od kategorie finančních aktiv neexistuje u finančních závazků kategorie odpovídající finančním aktivům zařazeným do kategorie FVTOCI. Nicméně u finančních závazků zařazených do kategorie FVTPL na základě volby účetní jednotky existuje povinnost oddělovat vliv vlastního kreditního rizika na reálnou hodnotu finančních závazků a účtovat část změny reálné hodnoty finančního závazku vyplývající ze změny vlastního kreditního rizika do vlastního kapitálu.

ODÚČTOVÁNÍ FINANČNÍCH ZÁVAZKŮ

Stejně jako v předchozí úpravě obsažené v IAS 39 je odúčtování finančního závazku povoleno, pouze pokud došlo k zániku závazku. V případě nahrazení jednoho finančního závazku (nebo v případě podstatných změn smluvních podmínek týkajících se finančního závazku) jiným, je původní finanční závazek odúčtován a nahra-

zen novým. Rozdíly mezi oceněním původního a nového finančního závazku jsou účtovány do výnosů nebo nákladů.

DERIVÁTY A VLOŽENÉ DERIVÁTY

DEFINICE A OCEŇOVÁNÍ DERIVÁTŮ

Za derivát považuje IFRS 9 (obdobně jako dříve IAS 39) finanční nástroj, který splňuje tři podmínky:

- jeho reálná hodnota se mění v závislosti na změnách hodnot tzv. podkladové položky (úroková sazba, cena komodity, cena akcií, akciové indexy, měnové kurzy, apod.),
- nevyžaduje žádnou počáteční investici nebo je počáteční investice menší než počáteční investice do jiných smluv s obdobnou reakcí na změnu tržních podmínek,
- bude vypořádán v budoucnu.

Všechny deriváty jsou podle IFRS 9 oceňovány reálnou hodnotou (vč. derivátů týkajících se nekotovaných akcií a podílů, které mohly být podle IAS 39 oceňovány pořizovací cenou). S výjimkou vybraných zajišťovacích derivátů jsou změny reálných hodnot účtovány do výnosů a nákladů.

VLOŽENÉ DERIVÁTY

Vložený derivát je složkou tzv. hybridní smlouvy, která kromě vloženého derivátu obsahuje i nederivátovou hostitelskou smlouvu (derivát může být součástí kupních smluv, leasingových smluv, nájemních smluv, úvěrových smluv apod.); vlivem vloženého derivátu však smluvní platby vyplývající z hybridní smlouvy reagují na změny tržních faktorů obdobným způsobem jako u samostatných derivátů.

Vložené deriváty je v některých případech nutné oddělit od hostitelské smlouvy a účtovat jako samostatné deriváty. Vložené deriváty jsou oddělovány od hostitelských nástrojů, pokud tyto nástroje nejsou finančními aktivy podle IFRS 9⁶, jsou-li splněna následující kritéria:

- ekonomické charakteristiky a rizika vloženého derivátu úzce nesouvisí s ekonomický-

⁶ Pokud je vložený derivát součástí hostitelského nástroje, který je finančním aktivem podle IFRS 9 (např. součástí porízeného dluhopisu), je vliv vloženého derivátu zohledňován při posuzování smluvních plateb (tzv. cash flow characteristics test). Dluhový nástroj obsahující vložený derivát často podmínku smluvních plateb nesplní a bude zařazen do kategorie FVTPL.

mi charakteristikami a riziky hostitelského nástroje,

- samostatný nástroj srovnatelný s vloženým derivátem by splňoval definici derivátu podle IFRS 9 (viz tři podmínky uvedené v úvodu této části),
- hybridní nástroj není jako celek zařazen do portfolia FVTPL (u finančních závazků je existence vloženého derivátu jednou ze situací, kdy je možné zařadit finanční závazek do kategorie FVTPL).

ZNEHODNOCENÍ FINANČNÍCH AKTIV

ZNEHODNOCENÍ FINANČNÍCH AKTIV PODLE

IFRS 9: KONCEPT OČEKÁVANÝCH ZTRÁT

Úprava účtování o znehodnocení finančních aktiv (tzv. impairment) je jednou z oblastí, kde IFRS 9 přináší nejvíce změn. Znehodnocení podle IAS 39 bylo založeno na tzv. vzniklých ztrátách (incurred losses). K účtování znehodnocení tedy bylo nutné, aby po prvotním zaúčtování finančního aktiva došlo k události (tzv. lossevent), která vede ke snížení současné hodnoty očekávaných peněžních toků plynoucích z takového aktiva (takovou událostí mohlo být prodlení dlužníka s úhradou, snížení interního ratingu, apod.). Pouze v takovém případě bylo možné účtovat znehodnocení (formou opravných položek nebo přímého odpisu). Snížení hodnoty v IFRS 9 je založeno na konceptu tzv. očekávaných ztrát (expected losses). Důvodem pro změnu je zejména snaha o to, aby případná rizika (a související ztráty) byla v účetních závěrkách zohledněna co nejdříve.

Pravidla pro znehodnocení finančních aktiv obsažená v IFRS 9 se týkají vybraných finančních aktiv podle IFRS 9 (finanční aktiva oceňovaná naběhlou hodnotou a dluhové nástroje zařazené do kategorie FVTOCI) i některých dalších nástrojů, které obecně nespádají pod úpravu IFRS 9 (pohledávky z leasingových smluv podle IAS 17, smluvní aktiva podle IFRS 15, některé poskytnuté úvěrové přísliby a finanční záruky).

OBEČNÁ PRAVIDLA PRO URČENÍ

ZNEHODNOCENÍ

Obecně je výše znehodnocení podle IFRS 9 účtována buď ve výši:

- dvanáctiměsíčních očekávaných kreditních ztrát (tj. ztrát, které vyplnou z událostí, které

mohou nastat v dvanácti měsících po rozvahovém dnu), nebo

- celoživotních očekávaných ztrát (tj. ztrát, které vyplnou z událostí, které mohou nastat kdykoliv po dobu životnosti finančního aktiva).

Je však nutné zdůraznit, že v obou případech je ztráta ze znehodnocení stanovena na základě peněžních toků po celou dobu do splatnosti finančního aktiva (ačkoliv v prvním případě zkoumáme pouze vliv událostí, které mohou nastat v období následujících dvanácti měsíců a ve druhém případě všech událostí).

Podle obecného pravidla je znehodnocení účtováno ve výši celoživotních očekávaných ztrát u finančních aktiv, u kterých došlo k výraznému zvýšení kreditního rizika od jejich prvotního zaúčtování. U ostatních finančních aktiv jsou ztráty ze znehodnocení účtovány ve výši dvanáctiměsíčních očekávaných ztrát. Účetní jednotky jsou tedy povinny posuzovat vždy k rozvahovému dni, zda u finančních aktiv došlo k výraznému zvýšení kreditního rizika od jejich prvotního zaúčtování, a případně upravit způsob výpočtu ztráty ze znehodnocení. Pro snadnější rozhodování je součástí IFRS 9 rozsáhlý seznam možných faktorů (např. zvýšení kreditních spreadů, externí nebo interní rating, vývoj ziskovosti dlužníka, změny v odvětví dlužníka, apod.). Dále IFRS 9 zavádí vyvratitelnou domněnku, že došlo k významnému zvýšení kreditního rizika, pokud došlo k prodlení s úhradou a toto prodlení je delší než 30 dní.

ZJEDNODUŠENÁ PRAVIDLA PRO VYBRANÉ TYPY FINANČNÍCH AKTIV

Z výše uvedeného popisu obecného principu je zřejmé, že jeho plná aplikace by byla velmi zatěžující pro účetní jednotky, pro které není poskytování úvěrů nebo investiční činnost není hlavním předmětem podnikání. IFRS 9 proto obsahuje několik skupin výjimek z obecného pravidla pro účtování ztrát ze znehodnocení. Jde o následující:

- finanční aktiva s nízkým kreditním rizikem: u těchto aktiv je možné automaticky používat dvanáctiměsíční očekávané ztráty bez nutnosti posuzovat změnu kreditního rizika od prvotního zaúčtování,
- obchodní pohledávky a smluvní aktiva vyplý-

vající z transakcí upravených IFRS 15, které neobsahují významnou financující složku⁷: u těchto finančních aktiv jsou ztráty ze znehodnocení vždy účtována ve výši celoživotních ztrát,

- obchodní pohledávky a smluvní aktiva vyplývající z transakcí upravených IFRS 15, které obsahují významnou financující složku, a pohledávky z leasingových smluv: u těchto finančních aktiv může účetní jednotka rozhodnout, že bude ztráty ze znehodnocení účtovat ve výši celoživotních ztrát bez ohledu na to, zda došlo k významnému zvýšení kreditního rizika.

V praxi lze zřejmě očekávat, že společnosti, kterým vznikají obchodní pohledávky pouze z transakcí upravených IFRS 15 (tedy zjednodušeně řečeno z dodávek zboží a služeb), budou volit jednotný přístup bez ohledu na významnost financující složky.

IFRS 9 dále uvádí jako praktický prostředek při výpočtu ztrát ze znehodnocení matici přiřazující konkrétní procento opravných položek konkrétní skupině pohledávek (např. 1% pro pohledávky před splatností, 5% pro pohledávky 30 dní po splatnosti apod.). I v tomto případě by však použitá procenta měla být podložena analýzou historických ztrát a zohledňovat očekávaný vývoj. Je rovněž vhodné připomenout, že použití celoživotních kreditních ztrát obvykle povede k povinnosti účtovat ztrátu ze znehodnocení (tedy tvořit opravné položky) i k pohledávkám, které dosud nejsou splatné (samozřejmě při zohlednění principu významnosti).

ZAJIŠŤOVACÍ ÚČETNICTVÍ

NOVÝ KONCEPT ZALOŽENÝ NA INTERNÍCH METODÁCH ŘÍZENÍ RIZIK

Další oblastí, která doznala přijetím IFRS 9 zásadních změn, je oblast zajišťovacího účetnictví (za dobrou zprávu lze však považovat možnost používat IAS 39 i po implementaci IFRS 9⁸ do doby, než bude do IFRS 9 doplněna úprava

zajišťovacího účetnictví na úrovni portfolií). Nový koncept posiluje vztah mezi aplikací zajišťovacího účetnictví a interními pravidly pro řízení rizik (IFRS 9 výslovně definuje, že cílem zajišťovacího účetnictví je zobrazit v účetní závěrce vliv finančních nástrojů používaných při řízení rizik, které mohou ovlivnit výnosy nebo náklady), stejně jako v IAS 39 je však použití zajišťovacího účetnictví dobrovolné. Nová pravidla rozšiřují seznam položek, které mohou být považovány za zajišťovací nebo zajišťovaný nástroj, dále řadu omezení, která podle IAS 39 znemožňovala v některých případech zavést zajišťovací účetnictví. IFRS 9 dále zjednodušuje pravidla pro testování efektivity a umožňuje upravovat zajišťované i zajišťovací položky tak, aby bylo možné efektivitu dosáhnout i při změně podmínek.

PODMÍNKY POUŽITÍ ZAJIŠŤOVACÍHO ÚČETNICTVÍ

IFRS 9 (obdobně jako IAS 39) stanoví tři obecné podmínky pro zavedení zajišťovacího účetnictví:

- zajišťovací vztah zahrnuje položky, které mohou být zajišťovacími a zajišťovanými položkami podle IFRS 9,
- existuje formální dokumentace zajišťovacího vztahu a cílů společnosti při řízení rizik, které vedou v zahájení zajišťování,
- zajišťovací vztah splňuje podmínky efektivity zajištění.

ZAJIŠŤOVACÍ NÁSTROJE

Zajišťovacím nástrojem mohou být deriváty (s výjimkou některých prodaných opcí) a nederivatové finanční nástroje zařazené do kategorie FVTPL (opět s výjimkou některých finančních závazků). Při zajištění měnového rizika potom může být jako zajišťovací nástroj určena i část (cizoměnová složka) nederivatového finančního nástroje. IFRS 9 dále umožňuje, aby jako zajišťovací položka byla určena pouze poměrná část zajišťovacího nástroje, vnitřní hodnota opce nebo spotová složka forwardu. IFRS 9 umožňuje

⁷ Financující složku lze považovat za významnou, pokud se současná hodnota úhrady významně lišila od smluvní hodnoty (nebo-li pokud je doba mezi zaúčtováním a splatností pohledávky natolik dlouhá, že časová hodnota peněz hraje významnou roli).

⁸ IFRS 9 zatím neřeší zajišťování úrokového rizika na úrovni portfolia finančních aktiv nebo závazků. Pro takový zajišťovací vztah je nutné stále používat pravidla IAS 39.

vytvořit zajišťovací položku kombinací derivátů a nederivátových finančních aktiv/závazků.

ZAJIŠŤOVANÉ POLOŽKY

Zajišťovanou položkou může být podle IFRS 9 zaúčtované aktivum nebo závazek, nezúčtovaný pevný příslib, vysoce pravděpodobná očekávaná transakce (byť ještě není smluvně podchycena) a čistá investice do zahraniční jednotky. Zajišťovanou položkou může být i agregovaná pozice vytvořená výše popsány položkami. Zajišťovaná položka může být pro zajišťovací vztah použita jako celek, ale může být určena i její část (konkrétně samostatně identifikovatelná a měřitelná riziková složka⁹).

TYPY ZAJIŠŤOVACÍHO VZTAHU

Stejně jako IAS 39, definuje i IFRS 9 tři typy zajišťovacího vztahu:

- zajištění reálné hodnoty se týká zajištění rizik plynoucích ze změn reálné hodnoty zajišťovaných položek, které ovlivňují výnosy a náklady (případně v některých případech vlastní kapitál). V případě zajištění reálné hodnoty jsou změny reálných hodnot zajišťovacích nástrojů účtovány do výnosů/nákladů (s výjimkou některých případů týkajících se zajištění kapitálového nástroje zařazeného do kategorie FVTOCI). Změny reálných hodnot zajišťovaných položek jsou rovněž účtovány do výnosů/nákladů (opět s výjimkou některých případů týkajících se zajištění kapitálového nástroje zařazeného do kategorie FVTOCI),
- zajištění peněžních toků se týká zajištění rizik plynoucích ze změn peněžních toků, které mohou ovlivnit výnosy nebo náklady. V případě zajištění peněžních toků je do vlastního kapitálu účtována nižší z hodnot:
 - kumulativní zisk/ztráta ze zajišťovacího nástroje od zahájení zajišťování,
 - kumulativní změna reálné hodnoty zajišťované položky od zahájení zajišťování.

Částka zaúčtovaná do vlastního kapitálu se potom buď stává součástí pořizovací ceny nefinančního aktiva nebo závazku (pokud zajišťovaná transakce vede k pořízení nefinanční položky¹⁰), nebo je z vlastního kapitálu přesunuta do výnosů/nákladů ve stejném účetním období, ve kterém zajišťované peněžní toky ovlivňují výnosy/náklady.¹¹ Toto pravidlo platí i v případě, kdy dojde k ukončení zajišťovacího vztahu, ledaže již není pravděpodobné, že zajišťovaný peněžní tok nastane.

- zajištění čisté investice do zahraniční jednotky je účtováno obdobně, jako zajištění peněžních toků.

EFEKTIVITA ZAJIŠŤOVACÍHO VZTAHU

Efektivita zajištění představuje míru, v jaké se vzájemně kompenzují změny reálných hodnot nebo peněžních toků zajišťovací a zajišťované položky (neefektivita vzniká tehdy, pokud jsou změny reálných hodnot nebo peněžních toků zajišťovací položky větší nebo menší než u zajišťované položky). Zajišťovací vztah je považován za efektivní, pokud:

- existuje ekonomický vztah mezi zajišťovanou a zajišťující položkou a reálné hodnoty nebo peněžní toky se obvykle pohybují opačným směrem,
- ve změnách reálných hodnot nebo peněžních toků nepřevažuje vliv kreditního rizika,
- zajišťovací poměr (hedged ratio) zvolený v zajišťovacím vztahu odpovídá zajišťovacímu poměru z pohledu řízení rizik.

Na rozdíl od IAS 39 tedy IFRS 9 již neobsahuje závazný interval, ve kterém se musí zisky a ztráty ze zajišťované a zajišťovací položky kompenzovat (80–125%), aby vztah byl považován za efektivní.

Účetní jednotky jsou povinny ověřovat plnění podmínek efektivity zajištění ke každému rozvahovému dni. IFRS 9 nespécifikuje způsob

⁹ Tento postup bude např. použitelný v případě nákupu komodity, kde je cena stanovena pomocí vzorce zahrnujícího burzovní cenu a další faktory. Společnost tak bude moci zajišťovat pouze část ceny ovlivněnou vývojem ceny komodity na burze.

¹⁰ Např. pokud společnost zajišťuje hodnotu zásob pořizovaných v cizí měně

¹¹ Např. v období, ve kterém jsou účtovány variabilně stanovené úroky, které společnost „fixuje“ prostřednictvím úrokového swapu.

posuzování efektivitu, výslovně však připouští, že v některých případech může být dostatečné prosté srovnání hlavních parametrů zajišťovacího a zajišťovaného nástroje.

ZVEŘEJŇOVÁNÍ

Součástí IFRS 9 je i úprava informací, které účetní jednotka o finančních nástrojích zveřejňuje (IFRS 7). Mezi nově zařazené informace patří zejména informace o kapitálových nástrojích zařazených do kategorie FVTOCI, informace o aktivitách v oblasti řízení rizik a zajišťovacího účetnictví a informace o řízení kreditního rizika a znehodnocení.

PŘECHOD NA IFRS 9

Náročnost přechodu na IFRS bude záviset na tom, jaké finanční nástroje a v jakém objemu účetní jednotka používá. Účetní jednotky začnou používat IFRS 9 nejpozději v účetním období začínajícím 1. ledna 2018 nebo později.¹²

Při přechodu na IFRS 9 postupují účetní jednotky podle obecných pravidel obsažených ve standardu IAS 8. Nová účetní pravidla obsažená v IFRS 9 jsou tedy aplikována retrospektivně (nová účetní pravidla jsou aplikována na události a transakce tak, jako by toto pravidlo bylo používáno vždy). IFRS 9 však v části 7.2 Transition připouští některé výjimky z obecného požadavku retrospektivní aplikace. Sem patří zejména:

- při retrospektivní klasifikaci finančních aktiv je možné pominout některé požadavky IFRS

na posouzení podmínek při prvotním zaúčtování, pokud je to neproveditelné,

- výjimka z povinnosti retrospektivně použít efektivní úrokovou sazbu, pokud je to neproveditelné,
- pokud není k datu aplikace IFRS 9 možné zjistit, zda došlo k výraznému zvýšení kreditního rizika od prvotního zaúčtování finančního aktiva, použije účetní jednotka pro stanovení výše znehodnocení celoživotní očekávané ztráty,
- pravidla pro zajišťovací vztahy se aplikují až na drobné výjimky prospektivně (navíc si připomeňme, že účetní jednotka může i po aplikaci IFRS 9 používat pravidla zajišťovacího účetnictví podle IAS 39).

ZÁVĚR

Cílem tohoto článku nebylo poskytnout úplný výčet všech změn, které IFRS 9 přináší. Cílem bylo spíše upozornit na oblasti, ve kterých dochází k nejvýraznějším změnám a kterým bude při implementaci IFRS 9 nutné věnovat zvýšenou pozornost. Autor si na závěr dovoluje popřát všem, kterých se to týká, pevné nervy a mnoho zdaru.

■ Ing. David Ondroušek, FCCA

ING. DAVID ONDROUŠEK, FCCA

Pracoval více než deset let v odd. auditu společnosti Deloitte, poté ve finančním odd. WOOD & Company. Ve své dosavadní praxi se zaměřoval na oblast finančních institucí a IFRS. Mimo auditu se věnoval zejména poradenství v oblastech finančních nástrojů, projektů zaměřených na implementaci IFRS, akvizicí a řízení likvidního a měnového rizika. V současnosti působí ve společnosti Staněk, Tomíček & Partners, s.r.o.

¹² Na tomto místě je však vhodné připomenout, že IFRS 9 zatím nebyl přijat k používání v EU. Není tedy součástí mezinárodních účetních standardů upravených právem EU, které povinně používají k sestavení účetní závěrky vybrané české účetní jednotky (§19a zákona o účetnictví).

Podíly na zisku a omezení výplaty na zisku, jak stanoví zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích (ZOK)

Od roku 2014 je možno vyplácet vedle podílů na zisku nově i tzv. zálohy na podíly na zisku. Podíl na zisku se stanoví na základě řádné nebo mimořádné účetní závěrky schválené nejvyšším orgánem obchodní korporace (§ 34 ZOK). Podíl na zisku v kapitálových společnostech je splatný do 3 měsíců ode dne, kdy bylo přijato rozhodnutí nejvyššího orgánu společnosti. O vyplacení podílu na zisku rozhoduje statutární orgán. Je-li rozdělení zisku a podílů na zisku v rozporu s tímto zákonem, podíly na zisku se nevyplátí.

Ustanovení § 40 odst. 1 uvádí: „*Obchodní korporace nesmí vyplatit zisk ani prostředky z jiných vlastních zdrojů, ani na ně vyplácet zálohy, pokud by si tím přivodila úpadek podle jiného právního předpisu.*“

Ustanovení § 40 je významné zejména z hlediska solventnosti obchodní korporace a má souvislost se stanovením minimální výše kapitálu. Provázáním korporačního a insolvenčního práva je posílena ochrana věřitelů i společníků. Je to první povinnost chránit vlastní zdroje financování, aniž by se týkala jen jejich vázanosti v základním kapitálu, zakotvená v právu. Zavádí se pravidlo, podle kterého se výplaty prostředků společnosti testují testem insolvence (podle § 3 zákona 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení [insolvenční zákon], ve znění pozdějších předpisů).

Test insolvence má být „ochranou“ pro obchodní korporace, aby byly schopny plnit svoje dluhy vůči svým věřitelům a nepřiváděly je do platební neschopnosti a v konečném důsledku neohrožovaly fungování hospodářského styku. Právo tak reguluje druhou nejpodstatnější složku vlastních zdrojů, a to vytvořený zisk, a zakazuje korporacím jeho rozdělování mezi společníky či členy, pokud by to ohrozilo hospodářskou stabilitu korporací a jejich schopnost hradit splatné dluhy. Lze říci, že společníci na valné hromadě rozhodnou a schválí rozdělení finančních prostředků, je-li výsledek testu insolvence kladný, manažeři

je nesmí vyplatit. Na rozdíl od manažerů ne vždy mají společníci veškeré informace o stavu korporace a současně nemají odborné znalosti.

Pro testování je podstatné zda má korporace:

- a) závazky po splatnosti 30 (popř. 90) dní, a pokud ano, je schopna je plnit?
- b) majetek vyšší hodnoty, než je celkový objem všech jejích závazků (splatných i nesplatných)?
- c) součet výsledků jejího hospodaření v současném (při ročním testu jde o poslední rok, testy se ale mohou týkat různých období s ohledem na účel konkrétního testu) a minulém

Graf č. 1

Účetní stav		Reálný stav	
Aktiva	Pasiva	Aktiva	Pasiva
A	VK 2 mil.		VK 2 mil.
9 mil.	7 mil. Závazky		Závazky
		3 mil. A	

(při ročním testu jde o výsledek hospodaření minulých let) období kladný nebo záporný?

- d) vlastní kapitál vyšší než základní kapitál (toto kritérium platí jen pro a. s., kde se nad rámec nové úpravy současně nadále (na rozdíl od s.r.o.), počítá s vazbou ochrany věřitelů na základní kapitál).

Advokát a insolvenční správce JUDr. Žižlavský přirovnává test insolvence k filtru uskutečnitelnosti, který definuje jako vnitřní zábranu. „*To, že korporace nevrací, co si půjčila, ale rozděljuje aktiva odpovídající cizím zdrojům svým společníkům a manažerům, můžeme vnímat jako krádež*“, dodává.

Test insolvence má dvě formy:

- test předlužení = rozvahový test (balance sheet test), poměřuje hodnotu dlužníkovu majetku oproti výši jeho dluhům (závazkům),
- test likvidity (cash flow test), vypovídá o schopnosti dlužníka platit své dluhy (závazky) tak, jak se stávají splatnými; tedy zda jeho likvidní aktiva jsou dostatečná k úhradě splatných závazků.

Insolvenční zákon v § 3 odst. 1 až 3 uvádí dva způsoby úpadku, a to:

- dlužník je v úpadku, jestliže má více věřitelů, peněžité závazky po dobu delší než 30 dnů po lhůtě splatnosti a tyto závazky není schopen plnit. Schopnost plnit peněžité závazky je upravena vyvratitelnou domněnkou, podle níž není dlužník schopen plnit své peněžité závazky, jestliže zastavil platby podstatné části svých peněžitých závazků nebo je neplní po dobu delší 3 měsíců po lhůtě splatnosti nebo není možné dosáhnout uspokojení některé ze splatných peněžních pohledávek vůči dlužníku výkonem rozhodnutí nebo exekucí;
- dlužník, který je právnickou osobou nebo fyzickou osobou – podnikatelem, je v úpadku také tehdy, je-li předlužen. O předlužení jde tehdy, má-li dlužník více věřitelů a souhrn jeho závazků převyšuje hodnotu jeho majetku. Při stanovení hodnoty dlužníkovu majetku se přihlíží také k další správě jeho majetku, případně k dalšímu provozování jeho podniku, lze-li se zřetelem ke všem okolnostem

důvodně předpokládat, že dlužník bude moci ve správě majetku nebo v provozu závodu pokračovat.

Korporace nesmí oslabit rozsah vlastních zdrojů – vlastní kapitál, který je v rozvaze vyjádřen jako souhrn:

- základního kapitálu,
 - kapitálových fondů,
 - rezervních fondů,
 - ostatních fondů tvořených ze zisku,
 - výsledku hospodaření minulých let,
 - výsledku hospodaření běžného období,
- pokud by tím ohrozila svou schopnost plnit splatné závazky nebo snížila hodnotu svého majetku, popř. ohrozila pokračování v provozu svého obchodního závodu.

Korporace může použít vlastní zdroje, tedy výsledek hospodaření běžného období, na snížení dluhů, zastavení jejich růstu, zvýšení hodnoty majetku schopného vytvářet další zisk, posílit finanční stabilitu, čímž dosáhne korekce svých majetkových poměrů.

O neoprávněnou výplatu zisku by se jednalo tehdy, pokud by byla v příčinné souvislosti se vznikem úpadku, i když by zde byl určitý časový posun mezi úpadkem a neoprávněnou výplatou zisku.

V případě, že statutární orgány korporace podíly na zisku společníkům nebo členům vyplatily, aniž by provedly test insolvence nebo aniž by dbaly zákazu, v případě kladného výsledku testu, nepostupovaly by s péčí řádného hospodáře.

Vedle obecné povinnosti nahradit korporaci škodu kterou způsobily, následovaly by další sankce, které zákon spojuje s úpadkem korporace:

- vydání prospěchu získaného ze smlouvy o výkonu funkce, pokud bylo insolvenční řízení zahájeno na návrh jiné osoby než dlužníka (§ 62 ZOK)
- ručení členů orgánů za splnění závazku korporace, pokud tak rozhodne na návrh insolvenčního správce nebo věřitele insolvenční soud (§ 68 ZOK).

V obou případech by členové orgánu jen těžko prokazovali, že jednali s péčí řádného hospodáře a učinili vše potřebné a rozumně předpokládatelné k odvrácení úpadku.

Korporace může vyplácet zisk, popř. zálohu na něj, jen v případě, pokud jí to umožňuje její ekonomická situace, a tedy musí nejprve provést test insolvence. Korporace, která zisk vyplácí v rozporu s právní úpravou, se nemůže následně dovolávat insolvence vůči ostatním věřitelům, které neuspokojí a přivodí-li si úpadek, nejedná s péčí řádného hospodáře a dostává se do kolize s případnou trestní odpovědností podle trestního zákoníku:

- § 220 – porušení povinnosti při správě cizího majetku,
- § 221 – porušení povinnosti při správě cizího majetku z nedbalosti,
- § 222 – poškození věřitele,
- § 223 – zvýhodnění věřitele,
- § 224 – způsobení úpadku,
- § 240 – zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby,
- § 241 – neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby.

Statutární orgán má povinnost aplikovat test insolvence i v následujících případech:

- pokud je společnost na pokraji platební neschopnosti a hrozí jí úpadek. § 62 ukládá statutárnímu orgánu odvracet byt i jen hrozící úpadek. Musí být proto informován a vědět o případných rizicích vzniku platební neschopnosti a s péčí řádného hospodáře pak musí učinit vše potřebné a rozumně předpokladatelné k jeho odvrácení,
- pokud společnost prohlásila úpadek a v následném insolvenčním řízení se prokazuje jeho řádná aplikace. V případě, že test insolvence byl aplikován chybně nebo vůbec nebyl použit statutárním orgánem v rámci postupu řádného hospodáře, může soud podle § 63 člena statutárního orgánu vyloučit, a to i bez návrhu, prokáže-li vazbu mezi úpadkem a jednáním dotčeného člena statutárního orgánu,
- při ručení člena orgánu korporace v úpadku. Podle § 68 má statutární orgán učinit vše potřebné k odvrácení hrozícího úpadku a postupovat s péčí řádného hospodáře, tj. opět aplikovat test insolvence.

ZÁKON O DANI Z PŘÍJMU

Zdanění podílů na zisku upravuje § 36 zákona

586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů. § 38d zákona o daních z příjmů uvádí, že se jedná o daň vybíranou srážkou podle zvláštní sazby. Znamená to, že společníkovi je třeba z jeho podílu odvést srážkovou daň (ve výši 15 % u fyzické osoby v tuzemsku) a vyplatit mu částku v tzv. čisté výši.

Podle § 38d, odst. 2 je plátce daně povinen srazit daň při její výplatě, nejpozději však do konce třetího měsíce následujícího po měsíci, v němž valná hromada či členská schůze schválila řádnou nebo mimořádnou závěrku a rozhodla o rozdělení zisku nebo úhradě ztráty. U příjmů z podřízeného podílu na zisku, jehož výplata je spojena se splněním podmínky, která do konce lhůty pro sražení daně nenastala, a u příjmů z podílů na zisku, jejichž vyplacení bylo statutárním orgánem odmítnuto, je plátce daně povinen srazit daň při jejich výplatě.

V případě, že valná hromada rozhodla o rozdělení zisku, avšak test insolvence dopadl kladně a statutární orgán rozhodl, že podíly vyplaceny nebudou, potom plátce není povinen srážkovou daň odvést. Neodvedení srážkové daně musí prokázat rozhodnutím o nevyplacení podílů na zisku.

PŘÍKLAD ÚČTOVÁNÍ ROZDĚLENÍ ZISKU

Je účtováno na základě rozhodnutí valné hromady (tabulka č. 1).

PROVEDENÍ TESTU INSOLVENCE

NA PŘÍKLADECH

PSYCHOLOGIE S.R.O.

Společnost není předlužena, podíly na zisku mohou být vyplaceny v plné výši, neboť likvidita pohotová dosahuje 0,9567; likvidita běžná = likvidita celková (společnost nevlastní zásoby) dosahuje 1,2362.

Analýzy doporučují:

- likviditu pohotovou v rozmezí 0,2–0,5,
- likviditu běžnou 0,7–1,5,
- likviditu celkovou 1,5–2,5.

VH S.R.O.

Společnost není předlužena, podíly nelze vyplatit v plné výši – likvidita nedosahuje předepsaných ukazatelů, pouze likvidita běžná dosahuje hodnot doporučených v analýzách. Zde záleží na

Tabulka č. 1

Text	MD	D
Příděl do rezervního fondu (určí-li společenská smlouva)	431	421
Příděl do ostatních fondů	431	427
Navýšení základního kapitálu z nerozděleného zisku	431	419
Podíl na zisku společníkům	431	364
Srážková daň z podílů na zisku	364	342
Nerozdělený zisk	431	428
Úhrada ztráty ze zisku	431	429

konkrétních podmínkách dané společnosti a na osobní odpovědnosti statutárního orgánu. Pokud by nebyly vyplaceny podíly na zisku, lze využít finančních prostředků k posílení finanční schopnosti společnosti; ani v tomto případě nedosáhne likvidita předepsaných hodnot u likvidity pohotové a celkové.

CP s.r.o.

Společnost není předlužená, podíly na zisku nelze vyplatit z důvodu nízké likvidity, neboť by společnost nebyla schopna hradit dluhy vůči svým věřitelům. V případě, že by společnost nemusela splácet úvěr měsíčními splátkami a úvěr by byl splatný jednorázově v následujícím období (2016), potom by dosažené hodnoty likvidity splňovaly požadavky analýz a společnost by mohla vyplatit podíly v zamýšlené výši.

AM s.r.o.

Společnost je předlužená, majetek společnosti je nižší než jsou její závazky a má více věřitelů. Vzhledem ke skutečnosti, že test insolvence je kladný, statutární orgán by měl rozhodnout, že podíly na zisku nebudou vyplaceny. Likvidita však dosahuje hodnot, které udávají analýzy. Likvidita běžná = celková, neboť společnost nevlastní zásoby, společnost vlastní dlouhodobé závazky, dlouhodobý úvěr a pohledávky, které však nejsou splatné v tomto období, ale až v následujícím období 2016 a 2017.

PÉČE ŘÁDNÉHO HOSPODÁŘE

Zákon o obchodních korporacích klade vysoký důraz na péči řádného hospodáře. Při posouzení, zda člen orgánu jednal s péčí řádného hospodáře,

se vždy přihlédne k péči, kterou by v obdobné situaci vynaložila jiná rozumně pečlivá osoba, byla-li by v postavení člena obdobného orgánu obchodní korporace (§ 52 ZOK). Následně § 53 uvádí postih, nebude-li dodržena péče řádného hospodáře. Osoba, která porušila povinnost péče řádného hospodáře, vydá obchodní korporaci prospěch, který v souvislosti s takovým svým jednáním získala. Není-li vydání prospěchu možné, nahradí ho povinná osoba obchodní korporaci v penězích.

§ 62 dále určuje postih členů orgánů v okamžiku insolvenčního řízení, které bylo zahájeno na návrh jiné osoby než dlužníka. Další ustanovení o neplnění funkce řádného hospodáře nalezneme např. v §§ 63–65, 68.

Prokáže-li však člen orgánu, že jednal s péčí řádného hospodáře, nemusí se obávat výše uvedených postihů.

Následně je nutné vycházet z dané legislativy a to, co je požadováno při sestavování účetní jednotky, řádně dodržovat, nikoliv pouze formálně. Zvláštní důraz bych kladla na provedení inventarizace v rámci roční účetní závěrky, neboť při řádně provedené inventarizaci lze odhalit reálnou hodnotu majetku a provést ocenění majetku v souladu se zákonem o účetnictví. Důsledkem toho bude skutečnost, že účetní hodnota bude v souladu s reálnou hodnotou majetku. Porovnáme-li majetek a závazky, zjistíme jiné hodnoty.

Statutární zástupce by měl pravidelně sledovat měsíční závěrky a jednotlivé analýzy sestavené

z měsíčních závěrek, a na jejich základě činit své rozhodnutí.

Jak získat své peníze od věřitelů, kteří prošli konkurzem popisuje Mgr. Petr Kincl. Je třeba podat klasickou žalobu na dlužící s.r.o. Ta je ukončena z důvodu nevyhmatelnosti dluhu pro nemajetnost a krach. Čas běží a k původnímu dluhu naskakují smluvní pokuty, úrok z prodlení a právní náhrady. Právě o tuto sumu se zažaluje jednatel zkrachovalé s.r.o., že se ke své firmě nechoval jako řádný hospodář, a tedy jako jednatel dovolil, aby vůči s.r.o. stoupaly oprávněné úroky z prodlení a smluvní pokuty věřitele. A je jedno, že daná s.r.o. je třeba už v likvidaci. Je to jednoduché a chce to trpělivost, neboť celý proces trvá přes čtyři roky. Postup je vhodný, kdy pohledávka nepřevyšuje milion korun a za předpokladu, že mezi dlužníkem a věřitelem byla hned na počátku sepsána smlouva s jednoznačně zakotvenými úroky z prodlení a se smluvní pokutou. Klient přišel o 600 tis. Kč za pohledávku, ale získal 500 tis. Kč

z příslušenství. Úspěšnost žalob na jednatele je více než 90 procentní, úspěšnost případných následných exekucí je zhruba poloviční.

Téma bude předmětem semináře dne 15. září v Brně a 14. října v Praze. Semináře povede autorka článku spolu s Mgr. Tomášem Hrdinou.

■ **Ing. Miriam Lukášová**
certifikovaná účetní
soudní znalkyně v oboru ekonomika

Příklady Psychologie s.r.o.

Porovnání majetku a závazků společnosti Psychologie s.r.o.

Položky v tis. Kč	31. 12. 2014
Pohledávky za upsaný kapitál	0
Dlouhodobý majetek	0
Zásoby	0
Dlouhodobé pohledávky	0
Krátkodobé pohledávky	142
Finanční majetek	486
Majetek celkem	628
Závazky dlouhodobé	0
Závazky krátkodobé	253
Krátkodobé bankovní úvěry	0
Závazky celkem	253
Rozdíl Majetek – Závazky	375
HV k rozdělení	255
Úpadek ve formě předlužení	ne

Likvidita I. stupně – pohotová

Ukazatel charakterizuje nejpřesněji platební pohotovost, tj. schopnost společnosti krýt svými peněžními prostředky své běžné potřeby.

Údaje v tis. Kč

Sledované období	Krátkodobý finanční majetek	Krátkodobé závazky	Likvidita	Krátkodobé závazky vč. bankovních úvěrů	Likvidita vč. úvěrů
31. 12. 2014	486	508	0,9567	508	0,9567

Likvidita II. stupně – běžná

Ukazatel charakterizuje schopnost krýt svými pohledávkami a peněžními prostředky své běžné potřeby a krátkodobé dluhy.

Údaje v tis. Kč

Sledované období	Finanční majetek a pohledávky	Krátkodobé závazky	Likvidita	Krátkodobé závazky vč. bankovních úvěrů	Likvidita vč. úvěrů
31. 12. 2014	628	508	1,2362	508	1,2362

Likvidita III. stupně – celková

Ukazatel se používá pro běžnou orientaci o platební pohotovosti (mobilitě). Porovnává se oběžný majetek se splatnými závazky.

Údaje v tis. Kč

Sledované období	Oběžná aktiva	Krátkodobé závazky	Likvidita	Krátkodobé závazky vč. bankovních úvěrů	Likvidita vč. úvěrů
31. 12. 2014	628	508	1,2362	508	1,2362

Krátkodobé závazky	253
Podíly na zisku	255
Závazky celkem	508

Příklady VH s.r.o.

Porovnání majetku a závazků společnosti VH s.r.o.

Položky v tis. Kč	31.12.2014
Pohledávky za upsaný kapitál	0
Dlouhodobý majetek	702
Zásoby	60
Dlouhodobé pohledávky	0
Krátkodobé pohledávky	15 675
Finanční majetek	1 642
Majetek celkem	18 079
Závazky dlouhodobé	0
Závazky krátkodobé	13 975
Krátkodobé bankovní úvěry	775
Závazky celkem	14 750
Rozdíl Majetek – Závazky	3 329
HV k rozdělení	3 013
HV k rozdělení	1 000
HV k rozdělení	301
HV k rozdělení	0
Úpadek ve formě předlužení	ne

Likvidita I. stupně – pohotová

Ukazatel charakterizuje nejpřesněji platební pohotovost, tj. schopnost společnosti krýt svými peněžními prostředky své běžné potřeby.

Údaje v tis. Kč

Sledované období	Krátkodobý finanční majetek	Krátkodobé závazky	Likvidita	Krátkodobé závazky vč. bankovních úvěrů	Likvidita vč. úvěrů
31. 12. 2014**)	1 642	16 988	0,0967	17 763	0,0924
31. 12. 2014*)	1 642	14 975	0,1096	15 750	0,1043
31. 12. 2014	1 642	14 276	0,1150	15 051	0,1091
31. 12. 2014 n)	1 642	13 975	0,1175	14 750	0,1113

Likvidita II. stupně – běžná

Ukazatel charakterizuje schopnost krýt svými pohledávkami a peněžními prostředky své běžné potřeby a krátkodobé dluhy.

Údaje v tis. Kč

Sledované období	Finanční majetek plus pohledávky	Krátkodobé závazky	Likvidita	Krátkodobé závazky vč. bankovních úvěrů	Likvidita vč. úvěrů
31. 12. 2014**)	17 317	16 988	1,0194	17 763	0,9749
31. 12. 2014*)	17 317	14 975	1,1564	15 750	1,0995
31. 12. 2014	17 317	14 276	1,2130	15 051	1,1506
31. 12. 2014 n)	17 317	13 975	1,2391	14 750	1,1740

Likvidita III. stupně – celková

Ukazatel se používá pro běžnou orientaci o platební pohotovosti (mobilitě). Porovnává se oběžný majetek se splatnými závazky.

Údaje v tis. Kč

Sledované období	Oběžná aktiva	Krátkodobé závazky	Likvidita	Krátkodobé závazky vč. bankovních úvěrů	Likvidita vč. úvěrů
31. 12. 2014**)	17 377	16 988	1,0229	17 763	0,9783
31. 12. 2014*)	17 377	14 975	1,1604	15 750	1,1033
31. 12. 2014	17 377	14 276	1,2172	15 051	1,1545
31. 12. 2014 n)	17 377	13 975	1,2434	14 750	1,1781

31. 12. 2014**)) Likvidita počítá se 100% výplatou zisku – 3 013 000 Kč

31. 12. 2014*) Likvidita počítá s 33% výplatou zisku – 1 000 000 Kč

31. 12. 2014 Likvidita počítá s 10% výplatou zisku – 301 000 Kč

31. 12. 2014 n) Likvidita nepočítá s výplatou zisku

Krátkodobé závazky	13 975	13 975	13 975	13 975
Podíly na zisku	3 013	1 000	301	0
Krátkodobá fin. výpomoc	775	775	775	775
Závazky celkem	17 763	15 750	15 051	14 750

Příklady CP s.r.o.

Porovnání majetku a závazků společnosti CP s.r.o.

Položky v tis. Kč	31. 12. 2014
Pohledávky za upsaný kapitál	0
Dlouhodobý majetek	3 332
Zásoby	0
Dlouhodobé pohledávky	1 755
Krátkodobé pohledávky	577
Finanční majetek	176
Majetek celkem	5 840
Závazky dlouhodobé	2 574
Závazky krátkodobé	105
Krátkodobé bankovní úvěry	0
Závazky celkem	2 679
Rozdíl Majetek – Závazky	3 161
HV k rozdělení	165
Úpadek ve formě předlužení	ne

Likvidita I. stupně – pohotová

Ukazatel charakterizuje nejpřesnější platební pohotovost, tj. schopnost společnosti krýt svými peněžními prostředky své běžné potřeby.

Údaje v tis. Kč

Sledované období	Krátkodobý finanční majetek	Krátkodobé závazky	Likvidita	Krátkodobé závazky vč. bankovních úvěrů	Likvidita vč. úvěrů
31. 12. 2014	176	270	0,6519	990	0,1778

Likvidita II. stupně – běžná

Ukazatel charakterizuje schopnost krýt svými pohledávkami a peněžními prostředky své běžné potřeby a krátkodobé dluhy.

Údaje v tis. Kč

Sledované období	Finanční majetek a pohledávky	Krátkodobé závazky	Likvidita	Krátkodobé závazky vč. bankovních úvěrů	Likvidita vč. úvěrů
31. 12. 2014	753	270	2,7889	990	0,7606

Likvidita III. stupně – celková

Ukazatel se používá pro běžnou orientaci o platební pohotovosti (mobilitě). Porovnává se oběžný majetek se splatnými závazky.

Údaje v tis. Kč

Sledované období	Oběžná aktiva	Krátkodobé závazky	Likvidita	Krátkodobé závazky vč. bankovních úvěrů	Likvidita vč. úvěrů
31. 12. 2014	753	270	2,7889	990	0,7606

Dlouhodobá pohledávka splatná 31. 3. 2017 v plné výši

Dlouhodobý úvěr splácím 60 000 Kč/měs = 720 000 Kč/rok

Krátkodobé závazky	105
Podíly na zisku	165
Závazky celkem	270

Příklady AM s.r.o.**Porovnání majetku a závazků společnosti AM s.r.o.**

Položky v tis. Kč	31. 12. 2014
Pohledávky za upsaný kapitál	0
Dlouhodobý majetek	0
Zásoby	0
Dlouhodobé pohledávky	50
Krátkodobé pohledávky	639
Finanční majetek	263
Majetek celkem	952
Závazky dlouhodobé	250
Závazky krátkodobé	420
Krátkodobé bankovní úvěry	400
Závazky celkem	1 070
Rozdíl Majetek – Závazky	-118
HV k rozdělení	100
Úpadek ve formě předlužení	ano

Likvidita I. stupně – pohotová

Ukazatel charakterizuje nejpřesnější platební pohotovost, tj. schopnost společnosti krýt svými peněžními prostředky své běžné potřeby.

Údaje v tis. Kč

Sledované období	Krátkodobý finanční majetek	Krátkodobé závazky	Likvidita	Krátkodobé závazky vč. bankovních úvěrů	Likvidita vč. úvěrů
31. 12. 2014	263	520	0,5058	520	0,5058

Likvidita II. stupně – běžná

Ukazatel charakterizuje schopnost krýt svými pohledávkami a peněžními prostředky své běžné potřeby a krátkodobé dluhy.

Údaje v tis. Kč

Sledované období	Finanční majetek a pohledávky	Krátkodobé závazky	Likvidita	Krátkodobé závazky vč. bankovních úvěrů	Likvidita vč. úvěrů
31. 12. 2014	902	520	1,7346	520	1,7346

Likvidita III. stupně – celková

Ukazatel se používá pro běžnou orientaci o platební pohotovosti (mobilitě). Porovnává se oběžný majetek se splatnými závazky.

Údaje v tis. Kč

Sledované období	Oběžná aktiva	Krátkodobé závazky	Likvidita	Krátkodobé závazky vč. bankovních úvěrů	Likvidita vč. úvěrů
31. 12. 2014	902	520	1,7346	520	1,7346

Krátkodobé závazky 420

Podíly na zisku 100

Závazky celkem 520

Půjčka splatná 30. 9. 2016 v částce Kč 400 000 Kč.

Dlouhodobý závazek z přijaté půjčky je splatný jednorázově v roce 2017.

Dlouhodobá pohledávka z poskytnuté půjčky je splatná 31. 12. 2016.

Postavení účetních ve světle daňového řádu

Práce účetních, ať již v rámci pracovního poměru nebo dodavatelských služeb, je velmi často spojena s úzkou interakcí s finančním úřadem. Posláním tohoto článku je proto stručně shrnout, jakého procesního postavením mohou účetní v rámci jednání se správcem daně nabývat a co takové postavení s sebou přináší.

Daňový řád upravuje samostatně osoby zúčastněné na správě daní. Účetní tak samozřejmě může být sám/sama daňovým subjektem. My se však budeme zabývat situacemi, kdy jedná v zájmu svého profesního postavení.

Pravděpodobně neznámější bude **postavení na úrovni zmocněnce podle § 27** a násl. daňového řádu. V tomto případě se bude jednat o smluvní zastoupení na základě plné moci. Důležitá je zejména skutečnost, že práva a povinnosti z jednání takto určeného zástupce vznikají přímo zastoupenému a to i přesto, že v duchu právní teorie se jedná o tzv. nepřímé jednání při správě daní. Plná moc, která je vůči správci daně účinná od okamžiku jejího uplatnění, tj. okamžiku kdy se dostane do sféry působnosti finančního úřadu, je v podstatě průkazem o zastoupení, který je určen pro třetí osobu. Mělo by mu předcházet uzavření smlouvy o zastupování mezi zástupcem (v našem případě účetní) a daňovým subjektem. Svým charakterem půjde o příkaz podle občanského zákoníku. Tato dohoda může být i ústní. Přímo daňový řád předpokládá nutnost přesného vymezení plné moci tak, aby bylo zřejmé, k jakým úkonům, řízením a postupům se daná plná moc vztahuje. Zmocnění může být i v neomezeném rozsahu. Zvyklost je v tomto případě mluvit o tzv. generální plné moci.

V rozsahu zmocnění poté jedná správce daně přímo se zástupcem a také mu doručuje veškeré písemnosti. Tento druh spolupráce tak vyžaduje profesionální přístup zástupce nejen v účetních resp. souvisejících daňových záležitostech, ale i v komunikaci mezi účetním a jeho klientem. Smluvní vztah tak musí být založen na důvěře

a vyžaduje vysoké etické předpoklady u zástupce, neboť je to on, u něhož se veškeré informace od finančního úřadu shromažďují a musí je vhodnou formou daňovému subjektu postoupit. Na tomto místě připomenu, že tento druh komunikace a doručování se s účinností daňového řádu vztahuje na veškeré zastoupení, tedy nejen generální, ale i na zmocnění pro speciální úkony.

V jedné věci může mít daňový subjekt pouze jednoho zástupce, proto určí-li zmocnitel nového zástupce, přímo ze zákona platí, že s okamžikem jejího uplatnění u správce daně vypověděl plnou moc původnímu zmocněnci. Daňový řád již také neomezuje počet zastupovaných subjektů. Vzpomeňme na předchozí právní úpravu, kdy pokud zástupce nebyl daňovým poradcem či advokátem, mohl u jednoho správce daně zastupovat maximálně tři subjekty. Uvolnění této právní úpravy zcela jistě využili právě účetní. Kromě prodlouženého termínu pro podání daňových přiznání, však účetní nemohou v rámci zmocnění využít tzv. substituční zastoupení, což znamená, že se nemohou nechat dále zastoupit. Tato výsada zůstala právě jen advokátům a daňovým poradcům, a to jako možnost zmocnit za sebe jiného daňového poradce či advokáta. Tím je postavení účetních v daňovém procesu z titulu zastoupení náročnější v případech nemoci, dovolené na zotavenou nebo např. situací dožadání, když bude vyslýchán svědek na druhém konci republiky.

Zajímavou možností, kterou lze k jednání v záležitostech daňového subjektu využít, přinesl v daňovém řádu **§ 24 odst. 3 tzv. pověření**. Tím, že je daná možnost začleněna v paragrafu

nazvaném procesní způsobilost, je před očima laiků tak trochu schovaná. Jde o to, že právnická či podnikající fyzická osoba, je oprávněna pověřit svého zaměstnance nebo jinou fyzickou osobu, která vykonává činnost této právnické osoby, aby jednala jejím jménem před správcem daně v rozsahu tohoto pověření. V daném případě nejde o zastoupení, ale o přímé jednání daňového subjektu. Účel této možnosti plyne zcela jasně i z důvodové zprávy k daňovému řádu, podle níž právní úprava reflektuje tu skutečnost, že jménem právnické osoby jedná převážně odborník, kterého statutární zástupce určí z řad zaměstnanců nebo z jiných osob, které činnosti právnické osoby vykonávají. V dalších odstavcích daného ustanovení je tato možnost rozšířena i pro podnikající fyzickou osobu. Základní odlišnost je v doručování. Jestliže za daňový subjekt jedná osoba pověřená, písemnosti se doručují stále daňovému subjektu. Pověřenou osobou může být zaměstnanec, ale i jiná fyzická osoba – typicky externí účetní. Při současné elektronizaci a nutnosti odesílat správci daně celou řadu podání vznikla zejména u menších daňových subjektů potřeba, aby za ně tuto povinnost někdo převzal. Účetní pak může využívat k podání klientů svůj elektronický podpis či datovou schránku. Daňovému subjektu ovšem zůstává celá agenda s finančním úřadem díky doručování do jeho rukou zcela pod kontrolou. Nebo naopak, ne vždy je práce s klientem natolik kvalitní, abychom jej jako účetní byli ochotni neomezeně zastupovat. Pověření podle § 24 pak může být optimální variantou.

Před soudem se řešila již i otázka, zda může výše popsané zastoupení, jakožto nepřímé jednání daňového subjektu, a pověření existovat u správce daně souběžně. Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 30. 6. 2013 29 Af 129/2011 – 28 uvádí, že „*v těžké věci může se správcem daně jednat fyzická osoba určená podle § 24 daňového řádu (s výjimkou stanovenou pro statutární orgán) a dále nepřímo jeden zmocněnec podle § 27 a násl. daňového řádu. Skutečnost, že plná moc je datována před pověřením oprávněné osoby, nemá v dané věci žádného významu*“.

Samostatně upravuje daňový řád v § 31 **odborného konzultanta**. V tomto případě nejde ani

o zástupce daňového subjektu ani o osobu, která by mohla za daňový subjekt samostatně jednat. Jde však o osobu, která je k jednání se správcem daně připuštěna, aby byla nápomocna daňovému subjektu ke konzultaci projednávaných otázek. Prakticky by nikdy nemělo řízení proběhnout samostatně pouze za účasti odborného konzultanta. V reálných situacích bude odborným konzultantem často právě účetní, která doprovází např. jednatele společnosti na jednání před finančním úřadem. Její účast je na jednání prospěšná, protože se často orientuje v projednávané problematice lépe než statutární orgán daňového subjektu. V jiném případě však účetní může doprovázet i daňového poradce, jakožto zástupce daňového subjektu – zejména pokud poradce je hlavně odborníkem na daňový proces, ale účetní agendě se u klienta nevěnuje.

Konečně upravuje daňový řád v § 22 **třetí osoby**. Díkci zákona se jedná o osoby jiné než daňový subjekt, které mají práva a povinnosti při správě daní. Zdaleka se však nejedná o kategorii zbytkovou a účetní se v postavení třetí osoby může ocitnout relativně často.

Nezřídka se dostaví finanční úřad na **místní šetření**. Tento postup upravuje § 80 daňového řádu a v účetní praxi se s ním asi nejčastěji setkáme v situacích, kdy pracovníci úřadu prověřují odpochet na dani z přidané hodnoty. Může ovšem probíhat např. i v souvislosti s řízením u partnerského daňového subjektu. Klasicky opět v případech řízení o dani z přidané hodnoty, ale i v účetnictví nastávají situace, kdy daňové posouzení záleží na zaúčtování u partnera (např. úroky zaplacené za úvěr poskytnutý fyzickou osobou). Podle povahy věci o místním šetření sepíše správce daně úřední záznam nebo protokol o ústním jednání. Zejména ve vztahu externí účetní – klient bych doporučila trvat na sepsání protokolu a vydání jeho opisu. Protokol by měl zachytit zejména jaké doklady klienta či zaměstnavatele účetní k nahlédnutí předložila a jaké si případně správce daně pořídil kopie. Uvedený dokument může být cenným podkladem nejen v navazujícím řízení, ale i v komunikační rovině účetní – klient. Výstupem místního šetření by ovšem neměla být podrobná komunikace se správcem daně typu otázka – odpověď. V takovém případě se

mohlo již jednat spíše o výslech svědka, který má vlastní právní úpravu a místní šetření by na jeho místě nemělo být zneužíváno. Pokud by se začalo schylovat k takovému postupu, měl by jej profesionální účetní odmítnout a pokud nemá generální zastoupení, směřovat komunikaci pouze k předložení požadovaných účetních dokladů.

Může se také stát, že vás správce daně vyzve k podání **vysvětlení podle § 79** daňového řádu. Pak je povinna každá osoba na takovou výzvu v rámci vyhledávací činnosti správce daně reagovat. Vzhledem k tomu, že takto opatřená vysvětlení nelze použít jako důkaz, nesetkáte se s nimi moc často. Vysvětlení lze však využít jako pomůcku a zde již může být účetní tázan na obvyklý postup, cenovou úroveň apod.

Konečně, jak již bylo výše naznačeno, i účetní může být správcem daně vyslýchán jako **svědek v souladu s § 96** daňového řádu. Obdobně jako při podání vysvětlení, je každá osoba jako svědek povinna vypovídat. Výpověď může odepřít ten, kdo by tím způsobil nebezpečí trestního stíhání sobě nebo osobě blízké. V souladu s odst. 3 tohoto ustanovení ovšem nemůže být jako svědek vyslechnuta osoba, která má zákonem uloženou povinnost mlčenlivosti – při profesi účetního to klasicky může být výkon profese daňového poradce či auditora. Nachází-li se poradce ve vztahu ke klientu v takovémto postavení, může být správcem daně vyslechnut, leda že by jej ten, v jehož zájmu tuto povinnost má, mlčenlivosti zprostil.

Mlčenlivost mezi účetním a klientem je však jen smluvní a nemůže-li se jí dovolat účetní z jiné-

ho titulu, vypovídat před správcem daně musí, a to pravdivě a nic nezamlčet. Účast svědka na výslechu a plnění jeho procesních povinností, může správce daně vynutit uložením pokuty podle daňového řádu ve výši až 50 000 Kč, a to i opakovaně. Pokud by svědek vypovídal úmyslně nepravdivě, dopustí se přestupku podle zákona o přestupcích a lze mu uložit pokutu podle zákona o přestupcích až 10 000 Kč. Úmysl by mu však v takovém případě měl být aplikujícím správním orgánem prokázán.

Cílem dnešního článku bylo ukázat, že procesní daňový předpis dopadá nejen na klienty a zaměstnavatele účetních, ale vztahuje se i přímo na profesní účetní, a to kdykoli do jednání se správcem daně vstoupí. Je proto vhodné si před začátkem takového jednání ujasnit, v jaké pozici se právě účetní nachází, neboť od toho se následně odvíjí veškerá práva, povinnosti i následné kroky v daňovém řízení.

■ **Mgr. Ing. Magdalena Králová**

MGR. ING. MAGDALENA KRÁLOVÁ

Účetní expertka, předsedkyně dozorčí komise Komory certifikovaných účetních, daňová poradkyně, členka KCÚ a KDP ČR. Absolventka VŠE v Praze a Právnické fakulty Masarykovy univerzity v Brně. Od roku 2001 se věnuje poskytování služeb účetního a daňového poradenství jako OSVČ, v roce 2009 zakládá společnost MK ekonomika s.r.o., kde působí dosud.

XBRL: co to je a v jakém rozšíření je on-line účetní výkaznictví

XBRL (*Extensible Business Reporting Language*) je nová technologie, která umožňuje skutečnou automatizovanou elektronickou výměnu obchodních a finančních dat a výkazů. XBRL je nadstavbou nad XML (*eXtensible Markup Language*), což je značkovací jazyk, který umožňuje formátovat dokumenty tak, aby byly čitelné i bez zásahu lidské ruky.

Formáty XML používá např. státní pokladna pro řízení veřejných zdrojů. To znamená, že všechny subjekty, které mají za povinnost předkládat své finanční výkazy do státní pokladny, tak činí ve formátu XML. Pro účely státní pokladny jsou tyto informace přístupné přímo na internetových stránkách Ministerstva financí – Státní pokladně. Tolik k XML, nyní se vraťme podrobně k XBRL. Společnost XBRL International, která zaštiťuje vývoj XBRL, má v současné době přes 600 členů a působí ve více než 50 zemích světa. Hlavní myšlenkou XBRL je přiřadit každé informaci jednoznačnou identifikaci, která zajistí její čitelnost počítačem. Jinými slovy, mezi XBRL a výkazy vytvořenými např. v XLS nebo PDF je zásadní rozdíl v tom, že XLS nebo PDF umí číst člověk, ale nikoliv počítač. Naproti tomu, XBRL je formát čitelný prostřednictvím softwarové aplikace bez zásahu lidské ruky. Sama společnost XBRL International připodobňuje změnu z PDF formátu na XBRL k přechodu na internetové mapy z map papírových, či z papírové fotografie na digitální.

Využití XBRL umožňuje automatické zpracování obchodních informací pomocí software, což umožňuje redukovat náklady na pracovní sílu, která ručně vkládá data pro analýzu. Software dokáže v XBRL dokumentu konkrétní informaci poznat, vybrat, analyzovat, převést na jiný formát. Při použití formátu XBRL je výměna dat mezi obchodními partnery mnohem rychlejší, zároveň se redukuje počet chyb vzniklých ručním vkládáním dat. Software je schopný okamžitě zkontrolovat přijaté informace. Nezanedbatel-

ný přínos může mít XBRL pro externí uživatele finančních dat – pro investory, analytiky, finanční instituce, vlády, společnosti poskytující analýzy dat, účetní, daňové úřady a regulátory.

XBRL přiřazuje značky (*tagy*) určující obsahový význam finančním nebo obchodním údajům, jako jsou např. zisk, peněžní toky, krátkodobá aktiva, ale také informacím obsaženým v komentářích k účetním výkazům (v příloze).

Dokument v XBRL obsahuje instanční dokument (hodnoty z účetní závěrky, případně jiných výkazů) a taxonomii, která definuje popis jednotlivých pojmů a jejich vztahy na vstupu a na výstupu v rámci dokumentu. Taxonomie jsou vytvořeny jak pro US GAAP, kterou od roku 2010 z důvodu zvýšení kvality vydávané taxonomie vytváří FASB (*Financial Accounting Standards Board*) spolu s FAF (*Financial Accounting Foundation*), tak pro IFRS, kterou vydává Nadace IFRS. V červnu letošního roku byla vydána taxonomie pro IFRS pro malé a střední podniky (SME).

Jak vypadá situace v USA? Již v roce 1993 (!) vyžadovala US SEC ukládat čtvrtletní a roční výkazy do databáze EDGAR (*Electronic Data Gathering and Reporting*). Prostřednictvím této databáze byly výkazy k dispozici externím uživatelům na webových stránkách US SEC (zde ještě nebyly k dispozici interaktivně, musely být manuálně vloženy do analytických programů). V roce 2008 bylo vykazování v XBRL formátu povinně stanoveno pro všechny veřejně obchodované společnosti na NYSE (vč. těch, které sestavují účetní výkazy podle IFRS). V roce 2009 byl tento požadavek rozšířen na neveřejně obchodovatel-

né velké společnosti a od roku 2011 je povinné pro všechny společnosti (tyto výkazy jsou již dynamické). Finanční instituce vykazují povinné v XBRL již od roku 2006.

Naproti tomu v Kanadě je program vykazování ve formátu XBRL povinný pro veřejně obchodovatelné společnosti a investiční fondy (cca 350 společností), které své XBRL účetní výkazy vkládají do databáze SEDAR (*System for Electronic Analysis and Retrieval*), pro ostatní společnosti je tento program dobrovolný.

V Asii jsou hlavními lídry v implementaci XBRL Japonsko a Čína. Japonsko zavedlo vykazování v XBRL na počátku milénia. Od roku 2005 konvergují japonské účetní standardy k IFRS s cílem přijmout IFRS jako oficiální standard pro účetní výkaznictví. Taxonomie XBRL je k dispozici v japonštině i v angličtině, což zlepšuje přístup zahraničním investorům.

V Číně povinné vykazují v XBRL od roku 2004 společnosti vedené na burze, od roku 2011 fondy a bankovní instituce. Podle XBRL International je v posledních letech Čína zemí s nejrychlejším rozvojem implementace XBRL.

V Jižní Koreji prezentují své účetní výkazy v XBRL všechny veřejně obchodovatelné společnosti od roku 2007. V Singapuru se jedná o více než 50 000 společností. Od roku 2013 je tato povinnost zavedena na burze ve Spojených arabských emirátech (více než 120 společností a 48 brokerů). A od 1. července 2016 je zavedena povinnost vykazovat podle IFRS. Jedním z hlavních důvodů pro zavedení této povinnosti je opět zvýšení atraktivity trhů pro zahraniční investory.

BSE (dříve Bombajská burza cenných papírů) zavádí povinnosti reportovat v XBRL formátu od června 2015 prostřednictvím tzv. „*Listing Center*“, kde čtvrtletně mohou kótované společnosti vkládat digitálně podepsané soubory.

V Africe byla v roce 2006 sice založena pobočka XBRL v Nairobi, nicméně velký vývoj zde není možné zaznamenat. Nejdále je v implementaci JAR, kde zatím není XBRL reporting povinný. Nicméně Johannesburgská burza iniciovala v posledních letech XBRL řešení pro IFRS taxonomii. Vzhledem k tomu, že se jedná o největší africkou burzu (více než 400 společností), jedná se o důležitý krok.

V Evropě lze vidět dva směry implementace XBRL. Jednak na úrovni EU a zároveň na národ-

ních úrovních. XBRL Europe byla založená v roce 2012 a soustřeďuje Belgie, Dánsko, Německo, Finsko, Francii, Itálii, Lucembursko, Nizozemsko, Španělsko, Švédsko, Velkou Británii, Irsko, Rusko. Hlavním cílem je zavést povinný reporting v XBRL pro všechny veřejně obchodovatelné společnosti v EU. Zde hraje důležitou úlohu ESMA (*European Security Market Authority*). Pokročilá situace je v bankovním sektoru, kde EBA (*European Banking Authority*) zavedla povinnost pro všechny bankovní instituce (více než 200 velkých bank) předkládat své výkazy v XBRL.

Na národní úrovni je povinnost vykazovat v XBRL zavedena v Belgii (2007), Dánsku (2012), Španělsku (2009), Velké Británii (2008), Itálii (2011). Dále je zavedena ve Francii pro bankovní sektor, v Německu pro malé a střední společnosti. V Lotyšsku je XBRL vyžadováno pro subjekty regulované národní bankou Lotyšska.

V České republice bude pro potřeby Solvency II vyžadovat ČNB pro jí kontrolované subjekty výkazy v XBRL formátu nejdříve v roce 2018.

Vzhledem k tomu, že v poslední dekádě přistou pilo celosvětově mnoho zemí k implementaci XBRL jako ke standardu pro předkládání účetních výkazů (a v mnoha zemích také podle IFRS), jsou vidět výhody této metody: automatizace, úspora nákladů, přesnost datových analýz, které v součtu přinášejí lepší informace pro rozhodování a přinášejí těmto ekonomikám komparativní výhodu transparentnosti a atraktivitě trhu pro zahraniční i domácí investory. Znalost této technologie a její použití v praxi může znamenat nezanedbatelnou výhodu i jak pro zaměstnance, tak pro společnosti poskytující účetní servis. Byla by škoda tuto příležitost promeškat.

■ Ing. Jana Singerová

Katedra finančního účetnictví a auditingu
VŠE v Praze a konzultantka IBM

Nová legislativa

ZE SBÍRKY ZÁKONŮ

Částka č. 43 – rozeslána dne 4. května 2015:

ZÁKON Č. 104/2015 SB., kterým se mění zákon č. 67/2013 Sb., kterým se upravují některé otázky související s poskytováním plnění spojených s užíváním bytů a nebytových prostorů v domě s byty, a zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (účinnost dnem 1. ledna 2016).

Částka č. 49 – rozeslána dne 14. května 2015:

NÁLEZ ÚSTAVNÍHO SOUDU Č. 115/2015 SB., na zrušení čl. LII bodu 2 zákona č. 303/2013 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím rekodifikace soukromého práva.

Částka č. 55 – rozeslána dne 4. června 2015:

ZÁKON Č. 127/2015 SB., kterým se mění zákon č. 247/2014 Sb., o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině a o změně souvisejících zákonů, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů (účinnost dnem 4. června 2015).

Částka č. 64 – rozeslána dne 29. června 2015:

NAŘÍZENÍ VLÁDY Č. 155/2015 SB., kterým se mění nařízení vlády č. 361/2014 Sb., o stanovení dodání zboží nebo poskytnutí služby pro použití režimu přenesení daňové povinnosti (účinnost dnem 1. července 2015).

Částka č. 65 – rozeslána dne 29. června 2015:

ZÁKON Č. 157/2015 SB., kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (účinnost dnem 1. července 2015 s výjimkou).

Částka č. 66 – rozeslána dne 30. června 2015:

NAŘÍZENÍ VLÁDY Č. 158/2015 SB., o stanovení vyměřovacího základu u osoby, za kterou je plátcem pojistného na veřejné zdravotní pojištění stát (účinnost dnem 1. ledna 2016).

Částka č. 68 – rozeslána dne 1. července 2015:

ZÁKON Č. 163/2015 SB., kterým se mění zákon č. 426/2011 Sb., o důchodovém spoření, ve znění pozdějších předpisů (účinnost dnem 1. července 2015).

ZÁKON Č. 166/2015 SB., kterým se mění zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, ve znění pozdějších předpisů (účinnost dnem 1. října 2015).

Částka č. 69 – rozeslána dne 3. července 2015:

NÁLEZ ÚSTAVNÍHO SOUDU Č. 170/2015 SB., ve věci návrhu na zrušení §41 odst. 1 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění zákona č. 367/2011 Sb.

Částka č. 73 – rozeslána dne 23. července 2015:

NÁLEZ ÚSTAVNÍHO SOUDU Č. 177/2015 SB., ve věci návrhu na vyslovení protiústavnosti části ustanovení §14e odst. 4 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění účinném do 19. 2. 2015.

ZE SBÍRKY MEZINÁRODNÍCH SMLUV

Částka č. 20 – rozeslána dne 18. května 2015:

SDĚLENÍ MINISTERSTVA ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ Č. 34/2015 SB.M.S., o sjednání Dohody mezi Českou republikou a Bahamským společenstvím o výměně informací v daňových záležitostech (platnost dnem 2. dubna 2015).

Částka č. 24 – rozeslána dne 3. července 2015:

SDĚLENÍ MINISTERSTVA ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ Č. 39/2015 SB.M.S., o sjednání Smlouvy mezi Českou republikou a Kolumbijskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu (platnost dnem 6. května 2015).

Z ÚŘEDNÍHO VĚSTNÍKU EVROPSKÉ UNIE

Úřední věstník EU – L 141 – publikován dne 5. června 2015:

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) Č. 2015/847 o informacích doprovázejících převody peněžních prostředků a o zrušení nařízení (ES) č. 1781/2006 (platnost dnem 25. června 2015, použije se od 26. června 2017).

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) Č. 2015/848 o insolvenčním řízení (platnost dnem 25. června 2015, použije se od 26. června 2017 s výjimkami).

UPOZORNĚNÍ:

V souladu s nařízením Rady (EU) č. 216/2013 o elektronickém vydávání Úředního věstníku Evropské unie, počínaje 1. červencem 2013 bude pouze elektronické vydání Úředního věstníku považováno za autentické a právně závazné.

Pokud v důsledku nepředvídatelných a mimořádných okolností nebude možné publikovat elektronické vydání Úředního věstníku, bude za autentické a právně závazné považováno tištěné vydání v souladu s podmínkami stanovenými v čl. 3 nařízení.

Ze Sbírky rozhodnutí Nejvyššího správního soudu

ROZHODNUTÍ Č: 3140

Daňové řízení: postup k odstranění pochybností; daňová kontrola

Za situace, kdy správce daně při vyhodnocení tvrzení daňového subjektu již ví, že postup k odstranění pochybností podle § 89 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, nebude postačovat – to platí zejména, jsou-li zde pochybnosti stejného rázu, které vedly k zahájení daňové kontroly za předcházející zdaňovací období – pak nic nebrání správci daně zahájit daňovou kontrolu namísto vydání výzvy k odstranění pochybností.

(podle rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 02. 2014, čj. 22 A 123/2013 – 27)

ROZHODNUTÍ Č: 3141

Spotřební daně: ostatní benziny; vrácení daně

Pokud právnická nebo fyzická osoba nakoupila za cenu zahrnující spotřební daň tzv. ostatní benziny, které jsou osvobozeny od spotřební daně podle § 49 odst. 2 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, neboť je tato osoba používá za účelem výroby výrobků, které nejsou předmětem daně, nemá nárok na vrácení daně podle § 56a odst. 1 zákona o spotřebních daních. Na tyto zdaněné vybrané výrobky se v takovém případě pohlíží podle § 11 odst. 2 zákona o spotřebních daních, jako by byly pořízeny za ceny bez daně.

(podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 09. 2014, čj. 5 Afs 3/2013 – 42)

ROZHODNUTÍ Č: 3153

Daňové řízení: zánik plné moci; zahájení doměřovacího řízení

- I. Pro posouzení zániku plné moci zmocněnce osoby zúčastněné na správě daní je třeba analogicky použít ustanovení občanského soudního řádu (§ 28 o. s. ř.).
- II. Doměřovací řízení je v případě nevyhovění

výzvě k zahájení daňové kontroly (§ 87 odst. 5 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád) zahájeno ex lege marným uplynutím stanovené lhůty. Proto se neuplatní § 91 odst. 1 stejného zákona, podle něhož by bylo řízení zahájeno až doručením oznámení správce daně o zahájení řízení.

(podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 10. 2014, čj. 9 Afs 38/2014 – 59)

ROZHODNUTÍ Č: 3154

Daňové řízení: nesprávný úřední postup správce daně a jeho vliv na výši pokuty a zákonnost rozhodnutí

Pokud se na počtu dnů představujících daňovou prodlevu s daňovým tvrzením podílel správce daně svým nesprávným úředním postupem, nelze s ohledem na způsob výpočtu pokuty (§ 250 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád) dospět k závěru, že postup správce daně nemohl ovlivnit zákonnost rozhodnutí. Nelze totiž vyloučit, že pokud by postup správce daně byl bezchybný, bylo by prodloužení s podáním daňového přiznání menší, čemuž by odpovídala také výše uložené pokuty.

(podle rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 08. 2014, čj. 22 Af 105/2012 – 36)

ROZHODNUTÍ Č: 3158

Sociální zabezpečení: vrácení přeplatku na pojistném na sociální zabezpečení; právní nástupce zemřelého zaměstnance

Právní nástupce zemřelého zaměstnance může požádat o vrácení přeplatku na pojistném na sociální zabezpečení podle § 17 odst. 3 zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení, a má právo na jeho vyplacení.

(podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 04. 2014, čj. 6 Ads 99/2013 – 18)

Informace GŘ ze dne 26. června 2015 k uplatňování DPH u skupiny v návaznosti na rozsudek SDEU C-7/13 Skandia America Corp

Z důvodu jednotného přístupu k uplatňování DPH u skupiny ve smyslu § 5a a násl. zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů („zákon o DPH“) a s ohledem na závěry rozsudku Soudního dvora Evropské unie C-7/13 Skandia America Corp. („SDEU C-7/13 Skandia“) vydává Generální finanční ředitelství tuto Informaci.

Výchozí situace případu projednávaného SDEU C-7/13 Skandia vychází ze skutečnosti, že zahraniční osoba¹⁾ povinná k dani má zřízenou provozovnu na území členského státu EU, přičemž tato provozovna je součástí skupiny²⁾ ve smyslu čl. 11 směrnice 2006/112/ES (dále jen „směrnice“). Podstatou první předběžné otázky položené vnitrostátním soudem bylo, jakým způsobem pohlížet na plnění spočívající v poskytnutí služeb, které poskytuje tato zahraniční osoba (zřizovatel) svojí provozovně, tj. zda představují plnění, které jsou předmětem daně. Druhá, navazující, otázka se zabývala tím, zda je provozovna povinna coby příjemce daného plnění odvést daň ve smyslu čl. 196 směrnice³⁾.

SDEU rozhodl tak, že služby, o které se v daném případě jednalo, poskytnuté zřizovatelem usazeným ve třetí zemi jeho provozovně usazené v některém z členských států představují v přípa-

dě, že je tato provozovna členem skupiny, zdaniitelná plnění. K druhé předložené otázce uvedl, že v takové situaci, jaká nastala ve věci v původním řízení⁴⁾, vzniká této skupině coby příjemci uvedených služeb povinnost odvést splatnou daň z přidané hodnoty.

K těmto závěrům SDEU je třeba při přenesení do praxe přistupovat následovně: V případech, kdy se provozovna stane součástí skupiny, která je ve smyslu zákona o DPH považována za jedinou osobu povinnou k dani, se musí s touto provozovnou nakládat jako se součástí skupiny. Tento přístup má zásadní dopad na plnění, která zřizovatel poskytuje své provozovně. Plnění poskytnutá zřizovatelem provozovně se považují za plnění poskytnutá celé skupině. Taková plnění se tudíž nekvalifikují pro účely DPH jako plnění vnitropodniková a hodnotí se jako plnění od jiné osoby. Z výše popsaného vyplývá, že v situaci, kdy se provozovna (pobočka) stává součástí skupiny pro účely DPH, nelze aplikovat závěry rozsudku SDEU C-210/04 FCE Bank⁵⁾. Obdobný přístup se uplatní i v případech, kdy součástí skupiny je zřizovatel a jeho provozovna je mimo skupinu. Pro aplikaci závěrů rozsudku SDEU C-7/13 Skandia není podstatné, zda se sídlo zřizovatele či provozovna nacházejí na území EU nebo ve třetí

¹⁾ Osoba, která není usazena na území Evropské unie. Viz § 4 odst. 1 písm. g) zákona o DPH.

²⁾ Viz § 5a až § 5c zákona o DPH.

³⁾ Tato úprava je v tuzemské právní úpravě obsažena v § 108 odst. 1 písm. c) bodu 1 zákona o DPH.

⁴⁾ Kdy hlavní provozovna společnosti usazené ve třetí zemi dodává za úplatu služby pobočce téže společnosti usazené v některém z členských států a kdy tato pobočka je v tomto členském státě členem skupiny, kterou lze považovat za jedinou osobu povinnou k dani z přidané hodnoty.

⁵⁾ V rozsudku C-210/04 FCE Bank SDEU judikoval, že stálá provozovna, která není právně nezávislá na zřizovateli se sídlem v jiném členském státě, jemuž poskytuje služby, nemůže být považována za samostatnou osobu povinnou k dani z titulu nákladů, které jí byly alokovány v souvislosti s poskytnutými službami. Jinými slovy, že zřizovatel a jeho provozovna tvoří fakticky jeden právní subjekt a tedy služby poskytované provozovnou zahraniční částí společnosti (zřizovatel) anebo zřizovatelem provozovně nejsou předmětem daně.

zemi. V praxi tedy nemusí jít výhradně o zahraničního zřizovatele, tak jako tomu bylo v projednávaném případě, ale zřizovatel může být usazen i v jiném členském státě. Tudíž může se jednat o situace, kdy součástí skupiny ve smyslu zákona o DPH bude provozovna umístěná v tuzemsku, přičemž zřizovatel bude mít sídlo ve třetí zemi či v jiném členském státě. A naopak osoba povinná k dani se sídlem v tuzemsku, může mít zřízení provozovny mimo tuzemsko.

V souvislosti s novým přístupem k uplatnění DPH u skupiny je třeba zvláště upozornit na to, že závěry rozsudku SDEU C-7/13 Skandia upřesňují stávající výkladová stanoviska. Jde o závěry prezentované uzavřeným příspěvkem KV KDP č.217/21.01.07 a závěry plynoucí z vydané Informace ke skupinové registraci č.j. 18/57688/2008-181. Na základě poznatků

z praxe vyplynulo, že formulace dílčího závěru příspěvku KV KDP byla interpretována i v tom smyslu, že u „vnitropodnikových plnění“ mezi provozovnou a jejím zřizovatelem, může jít za určitých podmínek o plnění mimo předmět daně, a to s ohledem na rozsudek SDEU C-210/04 FCE Bank. Tato interpretace již není v souladu se závěry rozsudku Skandia.

Z hlediska jednotného postupu při aplikaci DPH u skupiny v dané věci se od data zveřejnění této Informace postupuje způsobem zde uvedeným.

Závěrem považujeme za vhodné uvést, že způsob aplikace DPH pro tyto případy nijak nezasahuje do oblasti obchodního práva a aplikace navazujících právních předpisů, které se týkají zřízení provozoven či poboček a s tím spojených záležitostí.

Soulad daně darovací z bezúplatného nabytí emisních povolenek s právem EU musí posoudit Odvolací finanční ředitelství

Nejvyšší správní soud zrušil rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze, kterým byla společnost ŠKO-ENERGO vyměřena daň darovací z bezúplatného nabytí povolenek na emise skleníkových plynů. V dalším řízení bude muset Odvolací finanční ředitelství posoudit, zda byla česká právní úprava v souladu s evropskou směrnicí týkající se obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, podle které měl členský stát rozdělit v pětiletém období počínajícím rokem 2008 alespoň 90 % povolenek zdarma.

Ve věci již dříve rozhodoval Soudní dvůr EU, který v rozsudku ze dne 26. 2. 2015 uvedl, že darovací daň představuje poplatek za přidělení emisní povolenky, který je neslučitelný s požadavkem na bezplatné přidělení povolenek. Směrnice však členskému státu umožnila zpoplatnit 10 % emisních povolenek. Uplatnění daně darovací je tedy v rozporu s právem EU pouze tehdy, pokud nerespektuje horní hranici 10%. Dodržení této

hranice je nutno posoudit z počtu povolenek rozdělených v dotčeném odvětví, nikoliv z celkového počtu ČR rozdaných povolenek.

Vzhledem k nutnosti zachování kasačního principu soudního přezkumu a k tomu, že Nejvyšší správní soud nedisponuje údaji o přesném počtu povolenek rozdělených v dotčeném odvětví (odvětví energetiky), nemohl tento soud zhodnotit, zda byla horní hranice povoleného zpoplatnění povolenek dodržena. Poskytl však Odvolacímu finančnímu ředitelství podrobný návod, jak má soulad daně darovací s požadavkem směrnice posoudit. Pokud by počet zdaněných povolenek přesáhl 10% hranici, byla by darovací daň z nabytí povolenek převyšujících tuto hranici vyměřena neoprávněně z důvodu rozporu s právem EU.

Informace k rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 9. července 2015 sp. zn. 1 Afs 6/2013.

HELIOS One: usnadní Vám život

Potřebujete zrychlit a zjednodušit práci s daty mezi vámi a dalšími osobami? Rádi byste se vyhnuli dostávání potřebných dokladů těsně před uzávěrkou? Obáváte se poruchy nebo ztráty vašeho počítače? Nabízíme Vám jednoduché a účinné řešení – HELIOS One.

Účetní software HELIOS One je moderní cloudové řešení, které využívá vlastních datových center společnosti *Asseco Solutions* s bezpečnostní certifikací. Zpracovávaná data jsou uložena v datovém centru, zálohována a jejich zpřístupnění není omezeno časem, prostorem ani využitým zařízením, potřebná data tak máte vždy po ruce. O samotnou aplikaci se uživatelé vůbec nestarají, veškeré aktualizace podle platné legislativy i úpravy má v rukou poskytovatel. Mnoho účetních zná problémy s osobním počítačem, jež jim znemožňují práci, havárie pevných disků, případně ztráty notebooků. Tyto starosti a úskalí s nasazením HELIOS One mizí.

Aplikace aktuálně nabízí podporu české a slovenské legislativy, mezi podporované jazyky patří i němčina a angličtina. Systém lze provozovat v internetovém prohlížeči na libovolné platformě.

Pro jednodušší mobilní přístup pro podnikatele existuje specializovaná aplikace, kterou využijí majitelé chytrých přístrojů využívající nejrozšířenější systémy iOS a Android. Tato mobilní aplikace umožňuje např. i nafočení došlého dokladu a jeho přímé odeslání do HELIOS One. Účetní je o novém dokladu ihned informován a může ho obratem zpracovat. Pohodlné, rychlé a hlavně kontinuální.

O snaze tvůrce řešení usnadnit v maximální míře jeho užívání svědčí i rozšíření možnosti při práci s dokumenty. Jednou z nejvyužívanějších funkcí v HELIOS One je již dlouhodobě možnost nahrávat dokumenty přímo do aplikace. Nyní však tvůrce systému rozšířil možnosti, jak s těmito dokumenty následně pracovat.

Např. soubory je aktuálně možné přidávat v různých formátech, jako třeba dokument aplikace Word nebo ve formátu pdf, což určitě usnadní práci. Pomocí nové funkce mají uživatelé také nyní možnost spárovat přílohu s již existujícím zaúčtovaným dokladem.

HELIOS One nabízí dva profily – **Podnikatel** a **Účetní**. Oba pracují se stejnou datovou základnou, ale liší se v některých možnostech a v nastavení zobrazovaných informací. Co zajímá podnikatele, nebude stejně atraktivní pro účetního a naopak. Ve chvíli potřeby však lze využít unikátní funkci nazvanou **Oboustranný přístup**. Ta zpřístupňuje doklady organizace účetnímu a podnikateli nabízí přehled o zpracování dokladů. Obě strany mohou toky dokumentů kontrolovat a zasahovat do nich. Činnosti jsou synchronizovány a nevznikají duplicity. Účetní je na změny provedené podnikatelem, resp. klientem upozorňován.

Výhody profesionálního cloudového ekonomického systému od spolehlivého dodavatele pro všechny účetní jsou zřejmé:

- díky oboustrannému přístupu ušetříte spoustu času i nákladů a budete tak maximálně efektivní,
- mobilní aplikace umožňuje podnikateli nafcení dokladů a přímé odeslání do HELIOS One a vy tak můžete doklad ihned zpracovat,
- podnikatelé mohou všechny faktury vystavit i zaevidovat sami,
- na konci měsíce nemusíte žádné doklady ručně přepisovat z papírů a znovu nahrávat, faktury máte vždy od podnikatele ihned k dispozici,
- nabízí vám upozorňování klientů prostřednictvím „úkolů“,
- výhodou je i stálá dostupnost, možnost přistupovat k datům odkudkoli,

- jako uživatel HELIOS One jste osvobozen od instalací aktualizací nebo od zálohování dat (automatické zálohování jednou denně),
- vždy budete mít k dispozici aktuální legislativu,
- je zde pro vás jednoduché a intuitivní ovládání s možností čerpat informace z nápovědy a tooltipů.

Všichni členové Komory mají do 31. 12. 2015 možnost si vyzkoušet HELIOS ONE zdarma. Veškeré informace naleznete na stránkách: www.komora-ucetnich.cz.

HELIOS ONE – efektivní spojení účetního a podnikatele.

Klub přátel účetnictví

Studentský Klub přátel účetnictví od svého vzniku v březnu 2013 pravidelně pořádá, s cílem stmelit studenty na Fakultě financí a účetnictví, odborné přednášky z oblasti finančního účetnictví, manažerského účetnictví a auditu. Kromě toho studentům nabízí možnost zúčastnit se workshopů ve spolupráci s renomovanými institucemi z oboru (ACCA, Komora certifikovaných účetních, CAFIN a další). Rovněž organizuje neformální společenské akce, jejichž cílem je mimo jiné budovat vazby mezi studenty a pedagogy.

Klub po dobu své existence uspořádal několik odborných přednášek. Na první přednášce s názvem „*Ze života auditora*“ doc. Ing. Ladislav Mejzlík, Ph.D. mluvil mimo jiné o tom, jak probíhá audit, co obnáší práce auditora, a jak se jím stát.

Ing. Dita Chrastilová, FCCA seznámila studenty s postavením účetních na trhu práce. Jaké jsou účetní „neauditorské“ pozice, nebo zda je vhodné nastartovat kariéru v auditorské společnosti, a co vlastně očekávají zaměstnavatelé od účetních. Velkému úspěchu se těšila přednáška, které hostovala členka KCÚ Ing. Zdenka Volkánová, „*Finanční kriminalita*“. Svým osobitým přístupem k problematice obeznámila publikum s tím, v jaké míře se v ČR falšuje účetnictví, co

se považuje za falšování finančních výkazů a také jakým způsobem české firmy nejčastěji podvádějí.

V letním semestru 2015 se konala také první konference Klubu přátel účetnictví. Akce se uskutčnila za podpory Fakulty financí a účetnictví, Komory certifikovaných účetních a v neposlední řadě také České spořitelny.

Na konferenci, která nesla název „*Jak se neztratit v účetní praxi aneb Jen škola nestačí*“, přijalo pozvání několik odborníků, kteří studentům v sérii workshopů a přednášek předali své znalosti a zkušenosti.

Celé dopoledne patřilo celkem čtyřem workshopům zaměřeným jednak na rozvoj „soft skills“, tak i pro získání představy o situaci na trhu

práce. Účastníci měli možnost zdokonalit svůj projev na workshopu „**Prezentační dovednosti v (Rubikově) kostce**“, který pro ně bravurním způsobem připravil Ondřej Staněk. Na druhém typu workshopu s názvem „**Jak se nechat vybrat tím správným zaměstnavatelem aneb Kdo si koho vybírá?**“ provázel Tomáš Haken. Studenti si z něj odnesli informace ohledně současné situace na trhu práce, o průběhu výběrových řízení či několik cenných rad a tipů jak uspět u pracovních pohovorů.

Sérii odpoledních přednášek zahájilo úvodní slovo představitelů Klubu přátel účetnictví, děkana fakulty financí a účetnictví, pana Ladislava Mejzlíka, a předsedy Komory certifikovaných účetních, pana Libora Vaška.

Nejprve „**O finanční analýze jinak**“ nezapomenutelným způsobem pohovořila legenda mezi účetními, paní profesorka Dana Kovanicová. Účastníky přednášky seznámila s novými metodami v oblasti finanční analýzy a také upozornila na několik významných úskalí, které může nesprávně vyhodnocená analýza skýtat.

Ekonomický náměstek České filharmonie pan Ondřej Matyáš poté studentům přiblížil účetnictví neziskového sektoru. Během své přednášky „**Účetnictví po afghánsku aneb specifika finančního řízení v neziskovém sektoru**“ vylíčil vlastní zkušenosti s vedením účetnictví humanitárních organizací v různých oblastech světa.

Poslední přednášející, paní Jitka Kazimírová, při-

blížila studentům pozici a význam práce interního auditora ve firmě. Prezentační „**Jak zatočit s podvodem ve firmě**“ navíc doplnila o zajímavé, a v některých případech i velmi zábavné příklady pojistných podvodů. Nastínila tak účastníkům i oblast protizákonného jednání, kterého se dopouštějí klienti pojišťoven.

Protože Klub chce studentům ukázat, že účetnictví není jen nuda, a zároveň poskytnout příležitost k seznámení se s vyučujícími a ostatními spolužáky, pořádá dvakrát do roka takzvané „Sranda akce“. Kromě nových přátelství si studenti můžou odnést i malé výhry z různých zábavných her s účetní tematikou. Nově se také Sranda akce přesunuly i pod širé nebe s možností grilování.

Na podzim tohoto roku klub připravuje sérii přednášek zaměřených na forenzní šetření a audit, přednášku o aktuálních změnách v zákoně o účetnictví a samozřejmě také další setkání v uvolněné a přátelské atmosféře.

Akce klubu jsou otevřené pro všechny zájemce, tedy i pro členy Komory. Více informací a chystané akce naleznete na KPU.VSE.CZ a facebookovém profilu **KLUB PŘÁTEL ÚČETNICTVÍ.**

■ Článek připravili členové Klubu přátel účetnictví

Monitor

ADMINISTRATIVNÍ ZÁTĚŽ PODNIKATELŮ SE LONI SNÍŽILA. Z celkem 78 identifikovaných opatření se jich podařilo v roce 2014 naplnit 52, vyplývá ze zprávy Ministerstva průmyslu a obchodu o pokroku ve snižování administrativní zátěže podnikatelů za rok 2014, kterou schválila vláda. Cílem je do konce letošního roku snížit zátěž podnikatelů prostřednictvím 60 opatření. Podnikatelé takový optimismus ovšem nesdílejí.

V letech 2005 až 2012 se podle Ministerstva průmyslu a obchodu podařilo díky legislativním úpravám snížit administrativní zátěž o více než 23 procent. Od roku 2013 byl stanoven nový cíl, a to zjednodušit administrativní povinnosti pomocí 60 konkrétních opatření.

„Valná většina opatření byla splněna právě během loňského roku. Navržená opatření vycházejí jak z řad státní správy, tak z řad odborné podnikatelské veřejnosti,“ uvedl ministr průmyslu a obchodu Jan Mládek.

„Celkově se administrativní zátěž nepatrně snižuje, ale zdaleka to není stav, který je srovnatelný s nejvyspělejšími zeměmi. Zvládáme např. skutečně rychle zakládat firmy, ale jejich zrušení je nekonečná exkurze všemi úřady, a trvá to měsíce, a to v naprosto jednoduchých případech,“ řekl prezident Asociace malých a středních podniků a živnostníků ČR Karel Havlíček. Kapitola sama o sobě je podle něj český daňový systém.

Prezident Hospodářské komory Vladimír Dlouhý na dotaz ČTK uvedl, že ministerskou zprávu zatím neviděl. *„Zrovna včera jsem ale navštívil Ostravu, Opavu, Bruntál a Krnov a neslyšel jsem tam, že by se to (administrativní zátěž) snížilo,“* podotkl.

Veřejná správa a zástupci podnikatelů při snáhách o redukcii zátěže při podnikání spolupracují v rámci činnosti expertní skupiny. Výsledky její činnosti se projeví v konkrétních opatřeních, jako byla např. redukce údajů v evidenci ubyto-

vaných hostů a možnosti digitálního přenosu údajů o ubytovaných cizincích pro cizineckou policii nebo sjednocením lhůt pro provádění prohlídek technické kontroly STK pro nová vozidla určená k provozování autoškol se lhůtami pro ostatní vozidla.

Nyní se expertní skupina zabývá možnostmi snížit administrativní zátěž podnikatelů při placení koncesionářských poplatků, zaměřuje se na bezúplatné veřejné zpřístupnění Sbírky zákonů na internetu nebo odstranění neúměrné zátěže při účasti ve výběrových řízeních. Výrazné zjednodušení pro podnikatele podle MPO přinese i aktuálně připravované zpřístupnění všech formulářů státní správy na internetu.

AMAZON PŘESTANE DANIT EVROPSKÉ ZISKY V LUCEMBURSKU. Americký internetový obchod Amazon přestal 1. května účtovat své britské, německé, italské a španělské tržby v Lucembursku, považovaném za daňový ráj. Místo toho je nyní účtuje v zemích prodeje, kde by tím pádem mohl platit vyšší daně. Stejný krok hodlá učinit rovněž u francouzských tržeb.

List The Wall Street Journal v této souvislosti upozornil, že tento krok by mohl v některých zemích výrazně zvýšit daňové příjmy od Amazonu a vytvořit tlak na další podniky, aby postupovaly stejným způsobem. Údaje Amazonu určené regulačním úřadům podle agentury Reuters ukazují, že firma loni v Německu zaplatila na daních pouze 11,9 milionu eur, ačkoli od tamních zákazníků utržila téměř 12 miliard eur.

Evropská komise loni v říjnu zahájila hloubkové vyšetřování daňové dohody mezi Amazonem a Lucemburskem. Uvedla, že ujednání mohlo firmu nespravedlivě zvýhodnit tím, že mohla platit nižší daně než konkurenti. Amazon však tehdy popřel, že by s Lucemburskem uzavřel jakoukoli speciální dohodu o daních. Komise uvedla, že bude v šetření daňového přístupu Lucemburska k Amazonu pokračovat.

CIZINCI INVESTOVALI DO ČESKÝCH FIREM UŽ VÍCE NEŽ BILION KORUN.

Zahraniční kapitál investovaný do základního jmění českých firem činí 1,06 bilionu korun. Zahraniční subjekty nyní vlastní 40 procent z celkového základního kapitálu českých společností a mají majetkový podíl ve více než pětině z nich. Vyplývá to z analýzy poradenské společnosti Bisnode. Od konce roku 2011 se zahraniční kapitál investovaný do základního jmění českých firem zvýšil o 17 procent.

„Zahraničního vlastníka má zhruba pětina českých společností, přesto podíl zahraničního kapitálu na celkovém základním jmění místních podniků odpovídá dvěma pětinám. Je zřejmé, že zahraniční investoři vstupují do větších firem, zatímco český kapitál se soustředí spíše na střední a drobné podnikání,“ uvedla analytička Bisnode Petra Štěpánová. K největším zahraničním investorům v Česku patří Nizozemci, Němci a Rakušané.

ČESKÁ REPUBLIKA BYLA LONI ŠESTNÁCTOU NEJBOHATŠÍ ZEMÍ EVROPSKÉ UNIE

z hlediska hrubého domácího produktu na obyvatele. Vedlo se jí lépe než všem ostatním zemím bývalého komunistického bloku. Vyplývá to ze zprávy, kterou zveřejnil evropský statistický úřad Eurostat. Nejbohatší zemí je s velkým náskokem Lucembursko, nejhudší zůstává Bulharsko.

HDP na hlavu v Česku loni představoval 84 procent unijního průměru. Statistika ukázala, že Česká republika si v tomto ohledu stála lépe než Slovensko, pobaltské státy či Slovinsko. Celkově existují při sledování tohoto ukazatele ekonomické aktivity mezi členskými státy EU velké rozdíly. Např. HDP na hlavu v Lucembursku je na 263 procentech, což je více než dvojnásobek průměru EU. Druhé Irsko je ale už jen 32 procent nad průměrem EU. V Bulharsku naopak HDP nedosahuje ani poloviny průměru celé EU.

Za vysokým údajem Lucemburska stojí podle evropských statistiků zahraniční pracovníci, kteří tvoří velké procento tamní zaměstnanosti. K ekonomické aktivitě Lucemburska sice přispívají, při výpočtu HDP na hlavu se ale za součást domácí populace neberou. Data obecně ukazují, že vyšší HDP na obyvatele než celounijní průměr

mělo loni 11 států, tedy méně než polovina unijní osmadvacítky.

Hůře je na tom Česko v měření skutečné individuální spotřeby (AIC) na hlavu, která lépe odráží skutečnou materiální úroveň spotřeby domácností. Podle tohoto ukazatele skončilo Česko na 19. místě. Dosahuje 75 procent unijního průměru, což je více než následující Polsko, Slovinsko a Slovensko. Řecko a Portugalsko se ale naopak v tomto srovnání umístily před Českem, stejně jako Kypr, Litva nebo Malta. Srovnání opět vévodí Lucembursko, jehož individuální spotřeba domácností na hlavu byla loni 40 procent nad unijním průměrem, poslední skončilo Bulharsko.

Eurostat používá k vyjádření obou ukazatelů standardu kupní síly (PPS), tedy jednotky používané k mezinárodním srovnáním, která vyrovnává rozdíly v cenových hladinách mezi jednotlivými zeměmi. Za jeden PPS by se dalo koupit stejné množství zboží či služeb ve všech zemích.

DAŇOVÉ RÁJE. Zájem Čechů o daňové ráje opět roste. V prvním pololetí letošního roku se počet českých společností, které mají vlastníka se sídlem v daňovém ráji, zvýšil o 162 na 13 409. Největší zájem byl o USA, Kypr a některé tzv. off-shore destinace. Vyplývá to ze statistik poradenské společnosti Bisnode.

„Ve srovnání se stejným obdobím roku 2014 jde o 82% nárůst,“ komentovala statistiky analytička Bisnode Petra Štěpánová. V posledním půl roce podle ní firma sledovala zpomalení trendu odchodů do daňových rájů, nicméně opětovný zájem o vytváření majetkových struktur s využitím destinací považovaných za daňové ráje se mohl zvýšit s oživením tuzemské ekonomiky, kdy se podnikatelům daří a rozjíždějí nové projekty.

Největší přírůstek za prvních šest měsíců roku 2015 zaznamenaly USA (57 nových) a Kypr (26). Následovaly off-shore destinace, které podnikatelům nabízejí vyšší stupeň anonymity Seychely (37), Belize (22) a Marshallovy ostrovy (22).

Také společnost Smart Office & Companies, která

se mimo jiné zabývá zakládáním firem, zaznamenala zvýšený zájem o společnosti a podnikání v zahraničí. „U firem majících vlastníky na Kypru jde o ty úspěšné, jimž se projekty daří a zároveň chtějí být daňově efektivní,“ řekl manažer společnosti Michael Dobrovolný.

Nárůst společností s vlastníky v USA přičítá i rozvoji firem zabývajících se IT obory, hlavně prodejem aplikací. Využívají rozumné míry zdanění a příznivých podmínek pro využívání on-line služeb. Podnikatelé ale stále častěji jako důvod pro podnikání v zahraničí uvádějí také

mnohem vstřícnější přístup tamních úřadů obecně, dodal.

Kritici daňových rájů upozorňují především na to, že je firmy často zneužívají k vyhnutí se zdanění v zemi, ve které vytvářejí zisk, a zároveň že ve firmách v daňových rájích a s obtížně dohledatelnými vlastníky mizí peníze z veřejných zakázek. Analytik Raiffeisenbank Aleš Michl spočítal, že Česko může na daních kvůli odchodu firem do těchto zemí teoreticky přicházet o cca 25 miliard korun ročně.

Tabulka č. 1 Počet českých společností s vlastníkem z daňového ráje

Země	2014	1. pololetí 2015	Změna
Bahamy	42	41	-1
Belize	161	183	22
Bermudské ostrovy	5	5	0
Britské Pan. ostrovy	452	430	-22
Gibraltar	75	72	-3
Guernsey (Velká Británie)	28	31	3
Hongkong	102	100	-2
Jersey (Velká Británie)	43	43	0
Kajmanské ostrovy	30	21	-9
Kypr	2097	2123	26
Lichtenštejnsko	226	227	1
Lucembursko	1120	1104	-16
Malta	177	192	15
Monako	72	57	-15
Marshallovy ostrovy	55	77	22
Nizozemské Antily	15	16	1
Nizozemsko	4208	4225	17
Panama	243	259	16
Ostrov Man	40	40	0
Seychelská republika	827	864	37
Spojené arabské emiráty	270	283	13
Spojené státy americké	2959	3016	57
Celkem	13 247	13 409	162

„Daňové optimalizace“ také ochuzují i Evropskou unii. Podle nedávných odhadů Evropské komise stojí agresivní daňové plánování korporací unijní rozpočet kolem bilionu eur ročně.

DAŇOVÉ RÁJE JEŠTĚ JEDNOU. Firmy s konečnými vlastníky z daňových rájů za posledních osm let získaly veřejné zakázky za nejméně 244 miliard korun. Tyto společnosti, v drtivě většině s neznámými nebo obtížně dohledatelnými skutečnými vlastníky, zasahují do všech odvětví veřejných zakázek a představují ekonomické, korupční i bezpečnostní riziko. Vyplývá to ze společné analýzy poradenské společnosti Bisnode a Transparency International CR.

V předešlé analýze z října 2013 vítězové veřejných zakázek s přímým vlastníkem z daňového ráje získali veřejné zakázky za 153 miliard. „Nyní jsme se s využitím globálních databází Dun & Bradstreet soustředili na konečné vlastníky z daňových rájů bez ohledu na hloubku analyzovaných vazeb,“ komentovala výsledky studie analytička Bisnode Petra Štěpánová.

Velkou část finančního objemu veřejných zakázek získaly společnosti s majiteli z Nizozemska, Kypru a Lucemburska, což jsou destinace, které se často využívají k daňové optimalizaci. „Daňové úniky v těchto případech odhadujeme na úrovni jednotek miliard korun,“ dodala.

Ve veřejných zakázkách za přibližně 244 miliard korun v posledních osmi letech zvítězilo podle studie 410 společností s vlastníkem v daňovém ráji.

„Tyto majetkové struktury se objevovaly v našem souboru v několika typech, a to především jako účast ve společnostech napojených na vlivové skupiny či kontroverzní osoby, účast ve společnostech s nestandardními veřejnými zakázkami či společnostmi s napojením na firmy s majetkovou spoluúčástí státu,“ uvedl ředitel Transparency International David Ondráčka.

„Nedáváme jednoduchou rovnici, že každá společnost s vlastníkem v daňovém ráji je kriminální. Nicméně neznalost konečného vlastníka společnosti, která pobírá veřejné finance, představuje

riziko nežádoucího sponzoringu vlivových skupin či vyvádění finančních prostředků,“ upozornil analytik Transparency International Milan Eibl.

Veřejné instituce podle něj musí vědět, kdo skutečně stojí za uchazečem o veřejné zakázky, jinak opatření proti střetu zájmů a podjatosti nedávají smysl.

EFEKTIVITA INSOLVENČNÍCH ŘÍZENÍ V PODNIKATELSKÉ SFÉŘE KLESÁ. Ze společné analýzy Asociace malých a středních a podniků a živnostníků ČR (AMSP ČR) a InsolCentra plyne, že efektivita insolvenčních řízení je žalostně nízká. Současně analýza popírá tvrzení Světové banky, podle které je výtěžnost insolvenční v České republice na úrovni 65 %. Ve skutečnosti je to o řád méně. Dlouhodobě selhává i stát, jehož úřady jsou uspokojovány úplně nejhůře.

Z analýzy, která dlouhodobě monitoruje výsledky konkurzních řízení, vyplývá, že naprosto minimální je uspokojení nezajištěných věřitelů, tj. věřitelů bez zástavních práv, jejichž výnos ve výši 2,5 % zpravidla nepokryje ani jejich náklady na vymáhání v rámci insolvenčních řízení. Ve svém důsledku to znamená, že věřitelé v současnosti v podstatě rezignují na jakoukoliv účast v insolvenčních procesech.

Velmi zajímavé ale dopadlo i porovnání úspěšnosti bank, státu a ostatních věřitelů, kdy navzdory svým mimořádným oprávněním zajišťovat majetek či provádět vlastní exekuce státní orgány ve výsledcích dopadají nejhůře. Jestliže je běžný živnostník, který nemá k dispozici štáby vymáhacích úředníků ani vlastní legislativu, výrazně úspěšnější než státní orgány, signalizuje tento stav selhávání státní správy v oblasti vymáhání pohledávek. Např. finanční úřady nezajišťují včas majetek dlužníků, ač tak mohou učinit svými výměry. Jejich vymáhání prostřednictvím vlastních exekucí je neefektivní. Zarážející je i to, že finanční úřady až na výjimky nepodávají insolvenční návrhy. Přitom nedoplatky daní, zdravotního a sociálního pojištění dosahují již více jak dvojnásobku deficitu státního rozpočtu. Neutěšený je i údaj o tom, v kolika procentech nedostanou věřitelé ani korunu. Průzkum ukazuje, že se tak stane u neuvěřitelných 58 % insolvenčních řízení.

„Z analýzy je jasné vidět, že nelze ukázat na jednoho viníka. Selhává insolvenční proces jako celek. Pokud právu nevěří ani státní orgány, měli bychom začít bít na poplach. Namísto nahodilých změn musí stát konečně přijít s jasnou koncepcí řešení, které bude založeno na reálných datech,“ říká jednatelka společnosti InsolCentrum Jarmila Veselá.

Předseda AMSP ČR Karel Havlíček k tomu uvádí: „Je nepochybné, že současný stav výtežnosti insolvenčních řízení je neudržitelný. Insolvence ztrácí jakýkoliv smysl a soudná firma raději nechá pohledávku jako nedobytnou, než aby se pracně pokoušela získat nějaký efekt z konkurzu. Docílili jsme paradoxně toho, že insolvenční proceduře nevěří dlužníci, věřitelé ani státní orgány. Chyba přitom není v zákoně, ale v liknavosti všech aktérů, zejména potom státu“.

KVALITA ŽIVOTA V ČESKU JE PODPRŮMĚRNÁ.

V Česku se moc dobře nežije. Nejde přitom o to, kolik Češi vydělavají nebo jak velký hrubý domácí produkt na hlavu vytvoří ve srovnání s ostatními zeměmi. Jde o celkovou kvalitu života, jak se ji už třetí rok pokouší mapovat Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD). Z ekonomických a sociálních charakteristik života OECD vybrala jedenáct kategorií, do nichž patří kvalita vzdělání, bydlení, úroveň příjmů

a majetku, zaměstnanost, bezpečnost či kvalita životního prostředí.

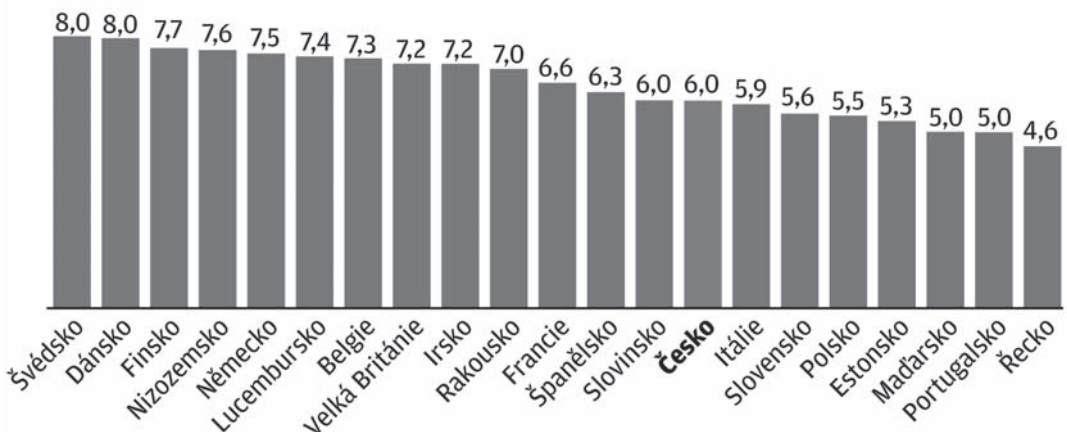
Když se zprůměruje skóre v jednotlivých kategoriích podle toho, jak důležité pro občany jsou tyto aspekty života, je nejlepší zemí světa Švýcarsko následované Norskem a Austrálií. Na chvostu jsou Rusko, Turecko a Mexiko. Česko je z 36 zemí na 22. příčce za Japonskem a před Slovinskem.

„HDP zdaleka nevypovídá o kvalitě každodenního života. Proto jsme přišli s „Indexem lepšího života“. Cílem vlád by mělo být kvalitu života neustále zvyšovat,“ říká o žebříku OECD její šéf Angel Guarria. Česká vláda má v tomto ohledu před sebou spoustu úkolů. Mezi pěti zeměmi s nejlepšími skóre se Česko dostalo jen ve vzdělání. Slušně si stojí i v oblasti osobní bezpečnosti. Jenže zbytek z 11 kategorií je hluboce podprůměrný.

V kvalitě bydlení je Česko na 27. místě. V příjmech a bohatství na 26. místě. Kvalita zdraví je až 25. nejlepší ze zkoumaných států. V úrovni zaměstnanosti a mezd je Česko triadvacáté. Češi zcela propadli v kategoriích jako sociální vazby či občanská angažovanost ve veřejném životě.

Index je dostupný na webu www.oecdbetterlifeindex.org, kde si žebříček mohou návštěvníci upravit podle svých preferencí. Za tři roky tak

Graf č. 1 Jak se žije v Evropě (Better Life Index)

Pramen: OECD, převzato z e.15

učinilo 92 tisíc lidí z celého světa. Češi největší důležitost přisuzují kvalitě zdraví, celkové životní spokojenosti, vzdělání a bezpečnosti.

STÁT CHCE NA DANÍCH VYBRAT O ŠEST PROCENT VÍCE. Ministerstvo financí počítá v návrhu rozpočtu na příští rok s daňovými příjmy 611 miliard korun. Jsou o šest procent vyšší než v letos schváleném rozpočtu, který počítá s daňovými příjmy 575 miliard korun. Vyplývá to z návrhu státního rozpočtu.

Ministerstvo financí ale upozorňuje, že letošní daňové příjmy by měly být fakticky vyšší, zhruba 583 miliard korun. V daňových příjmech není zahrnuto pojistné na sociální zabezpečení. Ministerstvo počítá v roce 2016 se schodkem rozpočtu sedmdesát miliard korun, výdaji 1,14 bilionu korun a příjmy 1,07 bilionu korun. V dalších letech by měl schodek rozpočtu klesat. V roce 2017 by měl činit šedesát miliard a v roce 2018 padesát miliard korun.

Výdaje i příjmy rozpočtu by měly růst. Výdaje mají v roce 2018 převýšit 1,2 bilionu korun. V částkách nejsou započteny peníze z fondů EU a dalších finančních mechanismů.

ÚČETNÍ SKANDÁL V TOSHIBĚ. Generální ředitel a prezident japonské elektrotechnické společnosti Toshiba Hisao Tanaka odstoupil v polovině července z funkce kvůli rozsáhlému účetnímu skandálu. Nezávislý vyšetřovací výbor oznámil, že firma za poslední roky nadhodnotila svůj provozní zisk o 151,8 miliardy jenů (přes 30 miliard korun). Tanaka podle výboru o umělém nafukování zisků věděl.

Nesprávné účetní praktiky sahají až do roku 2008 a podle vyšetřování byly úmyslné. Jde o největší firemní skandál v Japonsku od roku 2011, kdy byly odhaleny problémy tamního výrobce fotoaparátů Olympus. Tehdy se ukázalo, že firma se snažila zakrýt ztráty až 1,7 miliardy dolarů.

Z funkcí v důsledku skandálu odejdou také místopředseda správní rady Norio Sasaki a poradce Acutoši Nišida, kteří v minulosti rovněž působili na postu generálního ředitele.

Toshiba připustila nesrovnalosti v účetnictví již v dubnu, rozsah problémů zjištěný vyšetřovacím výborem je však mnohem větší, než firma původně odhadovala. Předpokládá se, že Toshiba bude muset kvůli zjištěním výboru přepracovat účetnictví za uplynulé roky. Firma by navíc mohla dostat vysoké pokuty.

Cena akcií společnosti Toshiba včera stoupla o šest procent, investoři vzali Tanakovu rezignaci jako signál snahy podniku o nápravu. Od dubnového odhalení nesrovnalostí však akcie stále ztrácejí téměř čtvrtinu své hodnoty.

VLÁDNÍ DLUH ČESKA klesl v prvním čtvrtletí na 42,4 procenta hrubého domácího produktu z 42,6 procenta na konci loňského roku. Vyplývá to z údajů Eurostatu. Česko je tak sedmou nejméně zadluženou zemí EU a zároveň spolu s Německem patří mezi 12 zemí EU, kde se dluh ve čtvrtletí snížil. Analytici ale upozorňují, že klesl jen díky rozpouštění starých finančních rezerv, rozpočet je jinak trvale v deficitu.

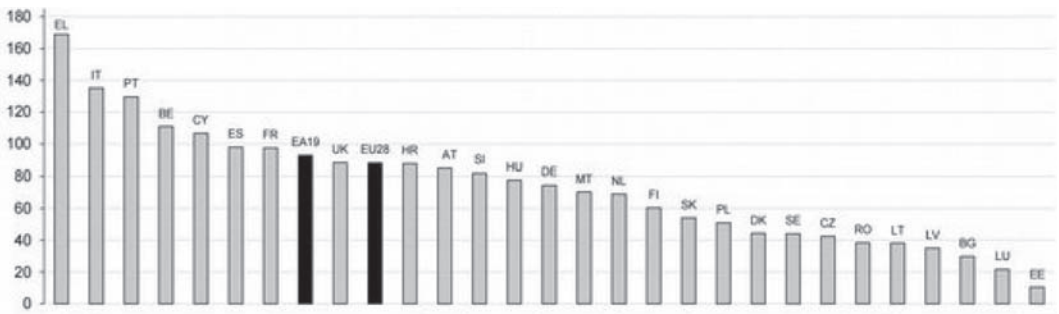
V celé EU stoupl dluh ve čtvrtletí na 88,2 procenta z necelých 87 procent. V zemích platících eurem dluh stoupl na 92,9 procenta z 92 procent. Přitom požadavky na přijetí eura, tzv. maastrichtská kritéria, např. požadují vládní dluh pod 60 procenty HDP.

„Trend zadlužování evropských zemí stále pokračuje navzdory pozitivnímu ekonomickému vývoji ve většině evropských zemí... Jak se zdá, politika omezování veřejného zadlužení je spíše minoritním politickým a ekonomickým směrem v rámci celé unie,“ uvedl analytik ČSOB Petr Dufek. Růstu zadlužení se většina zemí EU podle něj nevyhne ani ve zbytku letošního roku.

„Zvyk žít na dluh je stále velmi silný stejně tak jako představa, že dalším dluhem se nejen splatí stávající dluhy, ale ještě i nastartuje ekonomický růst,“ uvedl.

V případě České republiky je pokles dluhu podle Dufka způsoben jen využíváním starých finančních rezerv. *„ČR se totiž nikdy po roce 2000 nevymanila z rozpočtových deficitů,“* dodal. Vládní

Graf č. 2 Government debt to GDP ratio, 2015Q1 in percentage

dluh je tvořen dluhem vlády a dluhy zdravotních pojišťoven, mimorozpočtových fondů a místních rozpočtů.

Nejvíce zadluženou zemí je Řecko (168,8 procenta HDP). To ale v prvním čtvrtletí zadlužení ve vztahu k HDP snížilo o 8,3 procentního bodu, upozornil Eurostat. Mezi další nejvíce zadlužené země s více než 100 procenty HDP patří Itálie, Portugalsko, Kypr a Belgie. Nejnižší zadlužení mají Estonsko, Lucembursko a Bulharsko, všech pod 30 procenty HDP.

ŽENY ZAČÍNÁJÍ BÝT V PODNIKÁNÍ AKTIVNĚJŠÍ, MUŽI STAGNUJÍ. Asociace malých a středních a podniků a živnostníků ČR (AMSP ČR) zpracovala první srovnávací analýzu podnikatelů a podnikatelek. Nárůst počtu podnikajících žen v posledních letech je nebývalý a analýza potvrzuje, že ženy za poslední tři roky pokořují rekordy v osamostatňování se. Od roku 2012 přibýlo 30 042 žen podnikatelek, naopak odpadlo 5 440 mužů podnikatelů.

Pokračující nárůst podnikání žen nebo podnikání jako vedlejší činnost, i to jsou trendy uplynulých let. Alespoň to vyplývá z dosud největší analýzy podnikání v Čechách, kterou provedla AMSP ČR v rámci svého dlouhodobého projektu „Podnikavá žena“. Výsledky komplexního průzkumu, který probíhal od roku 2009 do roku 2014, ukázaly vývoj počtu podnikatelů a podnikatelek stejně jako to, kde se podniká nejvíce a jak jsou podnikatelé v životě spokojeni.

Jedním z největších trendů, které studie odhalila, je růst podnikání žen. Zatímco počet podnikatelů od roku 2011 stagnuje, počet podnikatelek výrazně roste a třetinu ze všech podnikatelů dnes tvoří ženy. Nejvíce jich podniká ve věkové skupině 25 až 54 let, téměř 70%. Podnikatelky jsou podle předcházejícího průzkumu AMSP ČR (2014) se svým způsobem života a prací spokojenější než ženy závislé na jednom zaměstnavateli a čím dál více si uvědomují výhody nezávislosti. Cílené podnikání bývá u žen reakcí na obtížnou životní situaci, např. ztrátu zaměstnání. Stagnující počet živnostníků mezi muži je částečně způsoben jejich přirozeným přechodem k podnikání formou s.r.o. Počet právnických osob totiž konstantně roste, oproti roku 2009 je nárůst společností třetinový, naopak ale dochází k trvalému poklesu osob samostatně výdělečně činných v hlavní činnosti.

Karel Havlíček, předseda AMSP ČR k tomu poznamenává: „Není to jen o zvyšujícím se počtu žen v podnikání, ale i o jejich úspěšnosti. Začíná se projevat, že ženská rafinovanost, odolnost, schopnost jít za výsledkem a ne za vítězstvím a strážlivost z dosažených úspěchů jsou současně podnikání základními předpoklady úspěchu.“

„Ženy je třeba motivovat k podnikatelské činnosti snižováním jejich strachu z doposud neznámé činnosti. Je třeba jim poskytovat informace o tom, co živnost obnáší a na konkrétních příkladech ukazovat, jak s podnikáním začít. Reálný příběh ženy v podobné životní zkušenosti může být pro

začínající podnikatelku zásadní motivací. Ženy začínají čím dál více tvořit networkingové skupiny, vzájemně spolupráce a podporují sdílení a synergii, a to je ta správná cesta," říká k trendu podnikání žen Eva Čejková Vašková, jednatelka ŽENY s.r.o. a patronka projektu „Podnikavá žena AMSP ČR“, který pomáhá právě ženám, které se rozhodnou podnikat.

Dalším výrazným trendem mezi podnikateli je nárůst podnikání jako vedlejší činnosti na úkor činnosti hlavní. „Být podnikatelem je dnes snadnější než kdy dřív – k podnikání stačí jako doklad výpis z živnostenského rejstříku a jsou zde menší požadavky na délku praxe, bezúhonnost a bezdlužnost,“ říká k tomu Jan Mládek, ministr průmyslu a obchodu.

Na jednoho muže dnes připadá 1,5 živnostenských oprávnění, na ženu 1,3. U mužů převažují živnosti volné a řemeslné, jejich počet však roste pomalu. U žen tvoří největší podíl živnost volná, celých 75 %. Opravdový boom pak zažívají u obou skupin živnosti vázané a koncesované. Mezi silné podnikatelské regiony patří tradičně Praha a severní a jižní Morava, největší dynamiku v posledních letech ovšem vykazují střední Čechy, které postupně přebírají dřívější roli Prahy. V České republice podnikají téměř 2 miliony lidí, z toho 1 milion aktivně.

■ LZ

Exkluzivní srovnávací analýza OSVČ a zaměstnanců

Asociace malých a středních podniků a živnostníků ČR a server Podnikatel.cz v květnu představily historicky první srovnávací analýzu odvodů OSVČ a zaměstnanců. Na základě prověřených a nestranně vyhodnocených zdrojů je na stole konečně dokument o tom, kolik kdo odvádí na dani z příjmů, kolik na zdravotním nebo sociálním pojištění.

Na základě komparace aktuálních dat z Ministerstva financí, Generálního finančního ředitelství, České správy sociálního zabezpečení, Českého statistického úřadu a Všeobecné zdravotní pojišťovny se prokázalo, že trvalé útoky proti nejmenším podnikatelům jsou nepodložené.

I přes fakt, že OSVČ jsou z pohledu podnikatelů nízkopříjmovými skupinami a jejich odvody se srovnávají se zaměstnanci všech příjmových kategorií, odvádí OSVČ na dani z příjmu třetinu toho, co odvádí zaměstnanec. Pokud by se vzal v potaz subjekt daní z příjmů všech podnikatelských subjektů vč. společností, potom jsou v celkovém objemu odvody přibližně stejné.

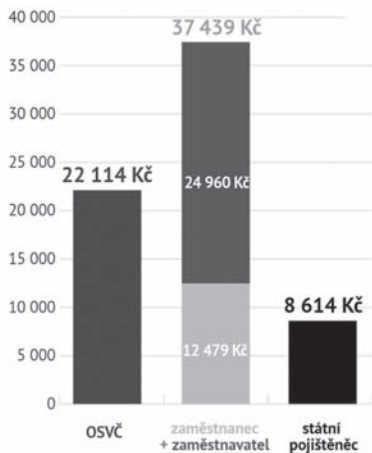
Na zdravotním pojištění odvádí OSVČ o 41 % méně než zaměstnanec, na sociálním pojištění potom méně o 53 %. V obou případech se ale jedná o částky, kdy se zaměstnancům počítá

k jejich odvodům i částka, kterou za ně odvede zaměstnavatel. V případě tzv. čistých odvodů, tedy bez vlivu zaměstnavatele, v obou případech odvádí OSVČ do zdravotní nebo sociální pokladny výrazně více než zaměstnanec.

Jednoznačně tak padla další mantra, která se s oblibou používá, a to, že OSVČ čerpá ze zdravotního systému více, než do něj vkládá. Analýza ukazuje, že naopak do systému přispívá dvojnásobně více, než z něj následně vyčerpá. Úplně nejméně potom do zdravotního systému odvádějí státní pojištěnci.

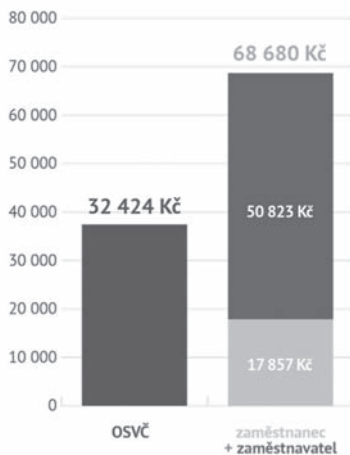
Varovný je ovšem systematický úbytek živnostníků, kteří mají podnikání jako svoji hlavní činnost a stejně tak nedobré zjištění je výrazný nárůst počtu těch OSVČ, kteří podnikají při zaměstnání. Svědčí to o tom, že mikropodnikatelé závislí pouze na své živnosti mají problém s přežitím,

Průměrný odvod zdravotního pojištění OSVČ
zaměstnanec, státního pojištěnce/rok

Zdroj: Všeobecná zdravotní pojišťovna

Průměrný odvod sociálního pojištění
na jednoho OSVČ
a jednoho zaměstnance/rok

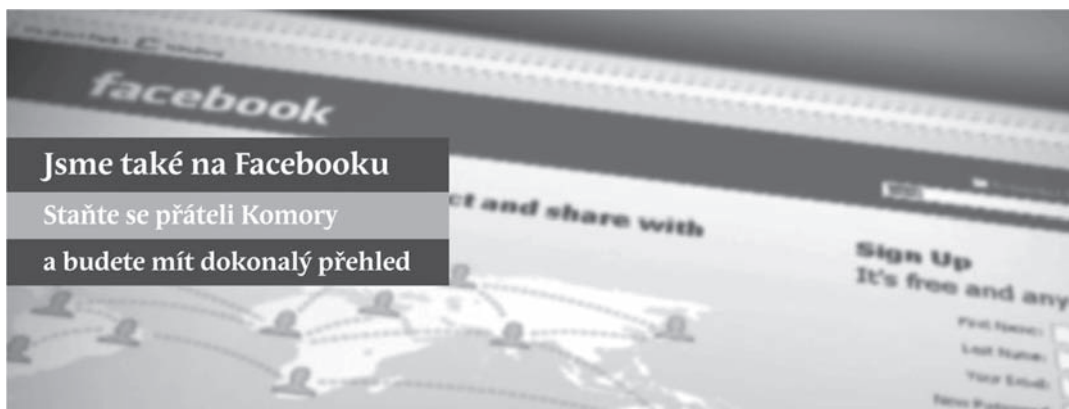
Zdroj: Česká správa sociálního zabezpečení

a naopak zaměstnanci začínají v rámci své další činnosti podnikat, neboť jim nestačí hlavní příjem z činnosti závislé. Pokud by tento trend pokračoval ještě několik dalších let, dostaneme se do kritické situace, kdy mikropodnikání bude již jen druhou profesí zaměstnanců.

Karel Havlíček, předseda představenstva AMSP ČR k tomu uvádí: „Množící se útoky a naprosto chybná tvrzení mnoha politiků nás přinutila udělat profesionální analýzu, na které jsme s kolegy ze serveru Podnikatel.cz pracovali několik měsíců. Předkládáme seriózní dokument, který má jedinou ambici – diskutovat nad relevantními daty

a nikoliv nad nesmyslnými výroky. Osobně jsem přesvědčen, že s ohledem na to, že porovnáváme podnikatele s nejmenšími příjmy se zaměstnanci všech kategorií, dále na základě toho, že OSVČ ručí svým celým majetkem, nemají proplácenou dovolenou ani prvních 14 dní nemoci nebo například to, že minimální pojištění musí odvádět i při nulových zakázkách, je současný systém nastaven korektně.“

Celá analýza je zveřejněna na www.KOMORA-UCETNICH.CZ v sekci **Pro členy – Metodika a odborné články- Zajímavé články.**

Rozhovor s Ing. Rudolfem Kyptou, členem představenstva a výkonným ředitelem pro finanční řízení a operations ČSOB Leasing

Rudolf Kypta je absolventem VŠE v Praze, svou kariéru zahájil v auditu u společnosti PricewaterhouseCoopers (PwC) se specializací na audit finančních institucí, zde absolvoval ACCA. Po cca čtyřleté zkušenosti v auditu nastoupil do společnosti ING do finančního oddělení a později se stal CFO a členem Výkonné rady ING. Necelé dva roky pracoval i pro region střední Evropy a účastnil se několika velkých regionálních projektů. Od roku 2011 zastává pozici člena představenstva a výkonného ředitele pro finanční řízení a operations ve společnosti ČSOB Leasing, největší české leasingové společnosti na trhu.

Rudo, kariéru jsi začínal v auditu, ve „velké čtyřce“, resp. tehdy ještě myslím „velké šestce“. Víš, že je to často pokládaná otázka, ale

pamatuješ si ještě, proč sis tehdy zvolil právě audit?

Byl to mix dobré prezentace firmy resp. oboru a náhody. V pátém ročníku VŠE jsem šel na akci pro studenty, kde se představovali potenciální zaměstnavatelé, i když jsem v té době o zaměstnání ještě vážně neuvažoval. Velmi mě zaujaly prezentace všech auditorských firem, které byly velmi profesionální a vedené mladými lidmi se zaměřením na osobní rozvoj a vzdělávání zaměstnanců. I když jsem moc nevěděl, co audit znamená, rozhodl jsem se u jedné z nich zkusit přijímací řízení a dopadlo to. Tak jsem se stal auditorem, aniž bych o to nějak systematicky usiloval.

Ve Tvých pozicích, které následovaly po auditu, odpovídáš nejen za účetní oddělení, ale i za finanční řízení, plánování, reportování, financování společnosti... Na Komoře certifikovaných účetních se často bavíme o prestiži účetní profese v ČR. Jaké znalosti, dovednosti a vlastnosti by měla podle Tebe mít správná hlavní účetní, která bude mít ve společnosti a u svých kolegů respekt?

U účetních se očekává vysoká odbornost v oblasti účetnictví případně i daní, smysl pro přesnost, dodržování předpisů, zákonů a jiné podobné dovednosti. To jistě zaručí důležitou část respektu u kolegů, ale myslím, že to chce více. Mám rád účetní, kteří jsou zdatní i komunikačně tzn. umí vysvětlit svým kolegům, co potřebují. Dále jsou vstřícní a hledají cestu, jak daný problém vyřešit a jsou dostatečně trpěliví s lidmi, kteří potřebám účtárny nerozumí nebo moc rozumět nechtějí. Moje zkušenost je, že tento přístup přispívá k lepší atmosféře ve firmě. Nakonec to i lépe funguje a účetní jsou respektovanými kolegy.

Jsi CFO velké finanční instituce. Jak vnímáš „postavení“ financí celkově v rámci společnosti a „sílu“ financí prosadit se v rozhodování? Změnilo se na tom něco za posledních pár let?

Především vnímám finance jako partnera obchodu. Obchod nás „živí“, je nejbližší zákazníkům, rozumí jejich potřebám, logicky z obchodu přichází nejvíce změnových impulsů a k tomu mám velký respekt. Naše úloha je vytvořit jim takové podmínky, aby se obchody nejen uzavíraly, ale také přinášely hodnotu, která přispěje k naplnění celofiremních cílů. Plníme rovněž roli ve strategickém rozhodování firmy, kdy jsme zdrojem informací, na základě nichž se vedení společnosti rozhoduje o směřování firmy a jsme u toho. Kde si myslím, že se posunulo vnímání financí je oblast kontrolní a oblast rizika. Toto se vždy očekávalo od financí, ale přeci jen vnímání bylo, že to brzdí rozvoj. Teď se informace o těchto oblastech pečlivě zkoumají a vkomponovávají do strategií společností. Míra akceptace rizika je klíčová a určuje finanční a obchodní výsledky na dlouhou dobu dopředu.

Pracoval jsi i na regionálních projektech, jedním z nich byla i transformace financí v regionu CE. Vnímáš nějaké rozdíly v účetních odděleních mezi jednotlivými zeměmi popř. v profesní úrovni nebo profesním vzdělání?

Myslím si, že účetní je účetní, ať jste Maďar, Belgičan, Holanďan nebo Čech. V čem byly rozdíly

je právní a legislativní prostředí, v kterém se jednotlivá účetní oddělení pohybují. To má přímo vliv na priority jednotlivých účetních. Někde jsou liberálnější a všechno jde, jinde máte popsáno do detailu, co se jak má vykazovat a nelze uhnout o píď. To samozřejmě jakékoliv regionální transformace komplikuje a výrazně zdražuje. Je neuvěřitelné, co jednotlivé státy umí udělat s lokálními účetními postupy, požadavky na dokumentaci apod. a přitom existuje jednotný systém IFRS, který určitě není dokonalý, ale je pro všechny stejný a nezávislý na kreativitě jednotlivých států.

Máš zajímavou kariéru. Dal by se vybrat jeden aspekt nebo událost, kterou považuješ za nejdůležitější ve své profesní dráze? Nebo něco, co bys našim členům mohl pro zdárný průběh kariéry doporučit?

Nevzdávat se a stále se rozvíjet. Ne vždy se všechno vyvíjí podle předpokladů, dokonce jste si jisti, že to jde zcela špatně a jste na slepé koleji, ale ono to tak vůbec být nemusí. Nikdy netušíte, jak se situace kolem vás vyvine, jak o vás přesně smýšlejí vaši nadřízení, jak dlouho ještě váš nadřízený bude vaším nadřízeným a tak podobně. Člověk by se měl stále snažit dodávat víc, než za co je placen, vzdělávat se, být otevřený různým příležitostem. Prostě nasávat, rozšiřovat své vědomosti a zdokonalovat se.

Děkuji za rozhovor!

Ing. Dita Chrastilová, FCCA

Mělo by to být motivační heslo, ale většina zaměstnanců to čte jako povolení dát si šlofika.

Převzato z e15.cz

Pozvánka na XIX. sněm KCÚ

Dne 19. října 2015 se bude v Praze konat již XIX. řádný sněm Komory, na který Vás tímto srdečně zveme. Níže otiskujeme navrhovaný program sněmu. Všechny materiály budou k dispozici na internetových stránkách v sekci **Informace Komory – Orgány Komory – Sněm**. Zde se také budete moci hlásit a předkládat své připomínky k programu a návrhy změn.

Výbor Komory certifikovaných účetních předkládá

NÁVRH PROGRAMU XIX. SNĚMU

19. října 2015, Kanovnický dům, Hradčanské nám. 60/12, Praha 1

1. Zahájení
 2. Volba orgánů sněmu – mandátové, volební a návrhové komise, ověřovatelů zápisu
 3. Projednání programu sněmu
 4. Zpráva mandátové komise
 5. Zpráva o činnosti výboru od XVIII. (mimořádného) sněmu KCÚ
 6. Zpráva o hospodaření KCÚ v roce 2014 a informace o hospodaření KCÚ v I. pol. 2015
 7. Zprávy o činnosti dozorčí a disciplinární komise
 8. Informace k transformaci Svazu účetních
 9. Návrh novelizací norem KCÚ
 10. Návrh rozpočtu KCÚ na rok 2016
 11. Doplňkové volby do výboru Komory
 12. Volba delegátů Komory na sněm Svazu účetních (listopad 2015)
 13. Obecná diskuse
 14. Projednání návrhu usnesení
 15. Závěr
-

V Praze dne 29. července 2015

GrECo JLT Czech Republic s.r.o. Váš nezávislý pojišťovací broker a poradce

Dopřejte si komfort profesionální péče a svěřte starost o Vaše rizika odborníkům.

Skupina GrECo JLT Czech Republic s.r.o. je nezávislý pojišťovací broker a poradce pro velké a střední průmyslové a obchodní společnosti, asociace a municipalitu.

Využitím špičkových pojistných technik vytváří GrECo JLT individuální řešení pro oblast pojištění a risk managementu. S rozsáhlými zkušenostmi v mnoha oborech nabízí svým klientům exkluzivní služby.

Náš klient, náš partner . . .

Kontakt

Klára Lichtenberková

Správce pojistného programu Svazu účetních a

Komory Certifikovaných účetních

tel.: +420 296 331 243

mobil: +420 606 223 534

email: k.lichtenberkova@greco.cz

GrECo JLT Czech Republic s.r.o.

Lomnického 1705/9

140 00 Praha 4

GrECo JLT je členem asociace českých pojišťovacích makléřů.

www.greco-jlt.com

JLT International Network
Partner

Vydává

Komora certifikovaných účetních
Hyberská 1009/24
110 00 Praha 1
IČ: 22909346

www.komora-ucetnich.cz
info@komora-ucetnich.cz

Redakční rada

Ing. Libor Vašek, Ph.D.
Ing. Ladislav Zemánek
MgA. Denisa Kokošková

Registrace MK ČR pod č. E21590 z 12. 3. 2014
ISSN: 2336-3576
Vychází 3 x ročně

Články obsahují názory autorů, které
se nemusí shodovat se stanovisky KCÚ.

Reprodukce obsahu je možná pouze
s písemným souhlasem vydavatele.

Vydání: srpen 2015

 **KOMORA
CERTIFIKOVANÝCH
ÚČETNÍCH**

